Dziennik Urzędowy L 141
Unii Europejskiej

Wydanie polskie **Legislacja**

Tom 57

14 maja 2014

Spis treści

II *Akty o charakterze nieustawodawczym*

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie (UE) nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) *(EBC/2014/17)*** 1

★ **Rozporządzenie (UE) nr 469/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2157/1999 w sprawie uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (EBC/1999/4) *(EBC/2014/18)*** 51

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE UE NR 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego

z dnia 16 kwietnia 2014 r.

ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego)

(EBC/2014/17)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 6 oraz art. 132,

uwzględniając statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 34,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ([1]), w szczególności art. 4 ust. 3, art. 6 oraz art. 33 ust. 2,

uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie praktycznych zasad egzekwowania demokratycznej odpowiedzialności i sprawowania nadzoru nad wykonywaniem zadań powierzonych EBC w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego ([2]),

uwzględniając konsultacje społeczne i analizy przeprowadzone zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013,

uwzględniając propozycje Rady ds. Nadzoru oraz w porozumieniu z właściwymi organami krajowymi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego") ustanawia Jednolity Mechanizm Nadzorczy, w którego skład wchodzą EBC i właściwe organy krajowe uczestniczących państw członkowskich.

(2) W ramach określonych w art. 6 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego EBC posiada wyłączną kompetencję w zakresie wykonywania zadań mikroostrożnościowych powierzonych mu na mocy art. 4 tego rozporządzenia w odniesieniu do instytucji kredytowych mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich. EBC odpowiada za skuteczne i spójne funkcjonowanie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz za sprawowanie nadzoru nad jego funkcjonowaniem, w oparciu o obowiązki i procedury określone w art. 6 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

(3) W stosownych przypadkach i bez uszczerbku dla odpowiedzialności i rozliczalności EBC w zakresie wykonywania zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego właściwe organy krajowe odpowiadają za udzielanie EBC pomocy – na warunkach określonych w rozporządzeniu w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz w niniejszym rozporządzeniu – w zakresie przygotowywania i wdrażania wszelkich aktów dotyczących zadań, o których mowa w art. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego

([1]) Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.
([2]) Dz.U. L 320 z 30.11.2013, s. 1.

Mechanizmu Nadzorczego, w odniesieniu do wszystkich instytucji kredytowych, w tym pomocy w zakresie działań weryfikacyjnych. W tym celu przy wykonywaniu zadań określonych w art. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego właściwe organy krajowe stosują się do instrukcji EBC.

(4) EBC, właściwe organy krajowe i wyznaczone organy krajowe muszą wykonywać zadania makroostrożnościowe, o których mowa w art. 5 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, i przestrzegać procedur koordynacji przewidzianych w tym rozporządzeniu, w niniejszym rozporządzeniu oraz w stosownym prawie Unii, bez uszczerbku dla roli Eurosystemu i Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego.

(5) W ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego przydzielanie odpowiednich obowiązków nadzorczych EBC i właściwym organom krajowym dokonywane jest na podstawie istotności podmiotów, które są objęte zakresem Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Niniejsze rozporządzenie określa w szczególności szczególną metodologię oceny tej istotności, zgodnie z wymogami zawartymi w art. 6 ust. 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. EBC przysługują bezpośrednie uprawnienia nadzorcze w odniesieniu do instytucji kredytowych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich, a także oddziałów w uczestniczących państwach członkowskich, ustanowionych przez instytucje kredytowe mające siedzibę w nieuczestniczącym państwie członkowskim, które są istotne. Za bezpośredni nadzór nad podmiotami, które są mniej istotne, odpowiedzialne są właściwe organy krajowe, bez uszczerbku dla uprawnienia EBC do decydowania w szczególnych przypadkach o objęciu takich podmiotów swoim bezpośrednim nadzorem, gdy jest to niezbędne dla zapewnienia spójnego stosowania standardów nadzoru.

(6) W celu uwzględnienia najnowszych zmian w ustawodawstwie Unii w dziedzinie sankcji oraz orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka dotyczącego zasady oddzielenia prowadzenia dochodzenia od fazy podejmowania decyzji EBC ustanowi niezależną jednostkę, która w sposób autonomiczny prowadziła będzie dochodzenia w sprawach naruszeń zasad prowadzenia nadzoru i decyzji nadzorczych.

(7) Art. 6 ust. 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego stanowi, że EBC musi, w porozumieniu z właściwymi organami krajowymi i na podstawie propozycji Rady ds. Nadzoru, przyjąć i podać do publicznej wiadomości ramy porządkujące praktyczne ustalenia dotyczące współpracy pomiędzy EBC a właściwymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

(8) Art. 33 ust. 2 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego stanowi, że EBC musi opublikować – w drodze rozporządzeń i decyzji – szczegółowe ustalenia operacyjne dotyczące wykonywania zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Niniejsze rozporządzenie zawiera przepisy wykonujące art. 33 ust. 2, dotyczące współpracy pomiędzy EBC a właściwymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

(9) W konsekwencji niniejsze rozporządzenie rozwija i doprecyzowuje ustanowione w rozporządzeniu w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego procedury współpracy w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego między EBC a właściwymi organami krajowymi oraz, w odpowiednich przypadkach, wyznaczonymi organami krajowymi, a poprzez to zapewnia efektywne i spójne funkcjonowanie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

(10) EBC przywiązuje wielką wagę do wszechstronnej oceny instytucji kredytowych, której musi dokonać przed podjęciem swoich zadań, w tym oceny ich bilansów. Dotyczy to także państw członkowskich przystępujących do strefy euro, a zatem przystępujących również do Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego po rozpoczęciu nadzoru zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

(11) Sprawne funkcjonowanie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego wymaga pełnej współpracy pomiędzy EBC a właściwymi organami krajowymi oraz wymiany wszelkich informacji, które mogą mieć wpływ na ich odpowiednie zadania, w szczególności wszelkich informacji, z których właściwe organy krajowe korzystają w związku z procedurami mogącymi wpływać na bezpieczeństwo i dobrą kondycję nadzorowanego podmiotu lub które są powiązane z procedurami nadzorczymi dotyczącymi takich podmiotów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZĘŚĆ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i cel

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące:

a) ram, o których mowa w art. 6 ust. 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, a mianowicie ram porządkujących praktyczne ustalenia wdrażające art. 6 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, dotyczące współpracy w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego; ramy te obejmują:

(i) szczególną metodologię oceny i kontroli tego, czy nadzorowany podmiot sklasyfikowany jest jako istotny bądź mniej istotny w rozumieniu kryteriów określonych w art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, oraz ustalenia wynikające z tej oceny;

(ii) określenie procedur, w tym terminów, również w odniesieniu do możliwości przygotowania przez właściwe organy krajowe projektów decyzji do analizy EBC, dotyczących relacji między EBC a właściwymi organami krajowymi w odniesieniu do nadzoru nad istotnymi nadzorowanymi podmiotami;

(iii) określenie procedur, w tym terminów, dotyczących relacji między EBC a właściwymi organami krajowymi w odniesieniu do nadzoru nad mniej istotnymi nadzorowanymi podmiotami. W zależności od przypadków określonych w niniejszym rozporządzeniu procedury takie wymagają od właściwych organów krajowych w szczególności:

— powiadamiania EBC o każdej istotnej procedurze nadzorczej,

— na wniosek EBC – bardziej szczegółowej oceny konkretnych aspektów procedury,

— przekazywania EBC projektów istotnych decyzji nadzorczych, które EBC może zaopiniować;

b) współpracy i wymiany informacji pomiędzy EBC a właściwymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w odniesieniu do procedur dotyczących istotnych nadzorowanych podmiotów oraz mniej istotnych nadzorowanych podmiotów, w tym wspólnych procedur mających zastosowanie przy udzielaniu zezwoleń na podjęcie działalności instytucji kredytowej, cofaniu takich zezwoleń i ocenie transakcji nabywania i zbywania znacznych pakietów akcji;

c) procedur dotyczących współpracy pomiędzy EBC, właściwymi organami krajowymi i wyznaczonymi organami krajowymi w odniesieniu do zadań i instrumentów makroostrożnościowych w rozumieniu art. 5 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego;

d) procedur dotyczących funkcjonowania bliskiej współpracy w rozumieniu art. 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, mających zastosowanie w relacjach pomiędzy EBC, właściwymi organami krajowymi i wyznaczonymi organami krajowymi;

e) procedur dotyczących współpracy pomiędzy EBC a właściwymi organami krajowymi w odniesieniu do art. 10–13 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, w tym dotyczących niektórych aspektów związanych ze sprawozdawczością nadzorczą;

f) procedur dotyczących podejmowania decyzji nadzorczych skierowanych do nadzorowanych podmiotów i innych osób;

g) ustaleń dotyczących reżimu językowego w stosunkach pomiędzy EBC a właściwymi organami krajowymi oraz pomiędzy EBC a podmiotami oraz innymi osobami podlegającymi nadzorowi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego;

h) procedur mających zastosowanie do realizacji uprawnień EBC i właściwych organów krajowych do nakładania sankcji w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w odniesieniu do zadań powierzonych EBC na mocy rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego;

i) przepisów przejściowych.

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na zadania nadzorcze, które nie zostały powierzone EBC w drodze rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, a zatem pozostają w kompetencjach organów krajowych.

3. Niniejsze rozporządzenie należy interpretować w szczególności łącznie z decyzją EBC/2004/2 ([1]) i regulaminem Rady ds. Nadzoru Europejskiego Banku Centralnego ([2]), w szczególności w odniesieniu do procesu decyzyjnego w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, w tym do procedury mającej zastosowanie w relacjach pomiędzy Radą ds. Nadzoru a Radą Prezesów w odniesieniu do braku sprzeciwu Rady Prezesów, o którym mowa w art. 26 ust. 8 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, oraz innymi właściwymi aktami prawnymi EBC, w tym decyzją EBC/2014/16 ([3]).

([1]) Decyzja EBC/2004/2 z dnia 19 lutego 2004 r. przyjmująca Regulamin Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 80 z 18.3.2004, s. 33).

([2]) Przyjęty w dniu 31 marca 2014 r. i dostępny na stronie internetowej EBC pod adresem www.ecb.europa.eu. Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

([3]) Decyzja EBC/2014/16 z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia Administracyjnej Rady Odwoławczej i jej regulaminu operacyjnego. Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

Artykuł 2

Definicje

O ile w niniejszym rozporządzeniu nie postanowiono inaczej, na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w rozporządzeniu w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego wraz z następującymi definicjami:

1) „zezwolenie" oznacza zezwolenie w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 42 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ([1]);

2) „oddział" oznacza oddział w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

3) „wspólne procedury" oznaczają procedury, o których mowa w części V w odniesieniu do zezwolenia na podjęcie działalności instytucji kredytowej, cofnięcia zezwolenia na prowadzenie takiej działalności oraz decyzji dotyczących znacznych pakietów akcji;

4) „państwo członkowskie strefy euro" oznacza państwa członkowskie, którego walutą jest euro;

5) „grupa" oznacza grupę przedsiębiorstw, z których przynajmniej jedno jest instytucją kredytową, składającą się z jednostki dominującej i jej jednostek zależnych, lub przedsiębiorstwa powiązane ze sobą w rozumieniu art. 22 dyrektywy 2013/34/UE Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]), w tym wszelkie podgrupy;

6) „wspólny zespół nadzorczy" oznacza zespół organów nadzoru odpowiedzialnych za nadzór nad istotnym nadzorowanym podmiotem lub istotną nadzorowaną grupą;

7) „mniej istotny nadzorowany podmiot" oznacza a) mniej istotny nadzorowany podmiot w państwie członkowskim strefy euro; oraz b) mniej istotny nadzorowany podmiot w państwie członkowskim spoza strefy euro, które jest uczestniczącym państwem członkowskim;

8) „mniej istotny nadzorowany podmiot w państwie członkowskim strefy euro" oznacza nadzorowany podmiot mający siedzibę w państwie członkowskim strefy euro, który nie został uznany za istotny nadzorowany podmiot w rozumieniu art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego;

9) „właściwy organ krajowy" oznacza właściwy organ krajowy w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Definicja ta pozostaje bez uszczerbku dla rozwiązań przyjętych w prawie krajowym, powierzających określone zadania nadzorcze krajowemu bankowi centralnemu (KBC), który nie został wyznaczony jako właściwy organ krajowy. W takim przypadku KBC wykonuje te zadania w ramach określonych w prawie krajowym oraz w niniejszym rozporządzeniu. Odniesienia do właściwych organów krajowych w niniejszym rozporządzeniu w takim przypadku mają zastosowanie do KBC w zakresie zadań powierzonych im przez prawo krajowe;

10) „blisko współpracujący właściwy organ krajowy" oznacza właściwy organ krajowy wyznaczony przez blisko współpracujące uczestniczące państwo członkowskie zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ([3]);

11) „wyznaczony organ krajowy" oznacza wyznaczony organ krajowy w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego;

12) „blisko współpracujący wyznaczony organ krajowy" oznacza wyznaczony organ krajowy spoza strefy euro wyznaczony przez blisko współpracujące uczestniczące państwo członkowskie do celów realizacji zadań związanych z art. 5 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego;

13) „państwo członkowskie spoza strefy euro" oznacza państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro;

14) „jednostka dominująca" oznacza jednostkę dominującą w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

15) „blisko współpracujące uczestniczące państwo członkowskie" oznacza państwo członkowskie spoza strefy euro, które nawiązało bliską współpracę z EBC zgodnie z art. 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego;

16) „istotny nadzorowany podmiot" oznacza zarówno a) istotny nadzorowany podmiot w państwie członkowskim strefy euro, jak i b) istotny nadzorowany podmiot w uczestniczącym państwie członkowskim spoza strefy euro;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

([2]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

([3]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

17) „istotny nadzorowany podmiot w państwie członkowskim strefy euro" oznacza nadzorowany podmiot mający siedzibę w państwie członkowskim strefy euro, mający status istotnego podmiotu nadzorowanego zgodnie z decyzją EBC wydaną na podstawie art. 6 ust. 4 lub art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego;

18) „istotny nadzorowany podmiot w uczestniczącym państwie członkowskim spoza strefy euro" oznacza nadzorowany podmiot mający siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim spoza strefy euro, mający status istotnego nadzorowanego podmiotu zgodnie z decyzją EBC wydaną na podstawie art. 6 ust. 4 lub art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego;

19) „jednostka zależna" oznacza jednostkę zależną w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

20) „nadzorowany podmiot" oznacza: a) instytucję kredytową mającą siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim; b) finansową spółkę holdingową mającą siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim; c) finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej mającą siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, jeśli spełnia ona warunki określone w pkt 21 lit. b); lub d) oddział ustanowiony w uczestniczącym państwie członkowskim przez instytucję kredytową mającą siedzibę w nieuczestniczącym państwie członkowskim.

Partner centralny (CCP) w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ([1]), który w myśl dyrektywy 2013/36/UE stanowi instytucję kredytową, uważany jest za nadzorowany podmiot zgodnie z rozporządzeniem w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, niniejszym rozporządzeniem i właściwym prawie unijnym, bez uszczerbku dla nadzoru nad partnerami centralnymi prowadzonego przez odpowiednie właściwe organy krajowe zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012;

21) „nadzorowana grupa" oznacza:

a) grupę, której jednostka dominująca jest instytucją kredytową lub finansową spółką holdingową mającą siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim;

b) grupę, której jednostka dominująca jest finansową spółką holdingową o działalności mieszanej mającą siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, jeśli koordynator konglomeratu finansowego w rozumieniu dyrektywy 2002/87/WE ([2]) jest organem właściwym do spraw nadzoru nad instytucjami kredytowymi oraz jest koordynatorem w ramach swojej funkcji jako organ nadzoru nad instytucjami kredytowymi;

c) nadzorowane podmioty, z których każdy ma siedzibę w tym samym uczestniczącym państwie członkowskim, jeśli są one trwale powiązane z organem centralnym, który nadzoruje je na warunkach określonych w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i który ma siedzibę w tym samym uczestniczącym państwie członkowskim;

22) „istotna nadzorowana grupa" oznacza nadzorowaną grupę mającą status istotnej nadzorowanej grupy zgodnie z decyzją EBC wydaną na podstawie art. 6 ust. 4 lub art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego;

23) „mniej istotna nadzorowana grupa" oznacza nadzorowaną grupę niemającą statusu istotnej nadzorowanej grupy w rozumieniu art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego;

24) „procedura nadzorcza EBC" oznacza wszelkie działania EBC zmierzające do wydania decyzji nadzorczej EBC, w tym wspólne procedury i nakładanie administracyjnych sankcji finansowych. Wszelkie procedury nadzorcze EBC podlegają przepisom części III. Część III ma także zastosowanie do nakładania administracyjnych sankcji finansowych, jeżeli przepisy części X nie stanowią inaczej;

25) „procedura nadzorcza właściwych organów krajowych" oznacza wszelkie działania właściwych organów krajowych zmierzające do wydania decyzji nadzorczej właściwych organów krajowych, skierowanej do jednego lub większej liczby nadzorowanych podmiotów, nadzorowanych grup albo do jednej lub większej liczby innych osób, w tym nakładanie sankcji administracyjnych;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

([2]) Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).

26) „decyzja nadzorcza EBC" oznacza akt prawny wydany przez EBC w ramach wykonywania zadań i uprawnień powierzonych mu na mocy rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, który ma formę decyzji EBC, jest skierowany do jednego lub większej liczby nadzorowanych podmiotów, nadzorowanych grup albo do jednej lub większej liczby innych osób i który nie jest aktem prawnym powszechnie obowiązującym;

27) „państwo trzecie" oznacza państwo, które nie jest państwem członkowskim, ani nie należy do Europejskiego Obszaru Gospodarczego;

28) „dzień roboczy" oznacza dzień, który – zgodnie z kalendarzem obowiązującym w EBC ([1]) – nie jest sobotą, niedzielą, ani dniem wolnym od pracy w EBC.

CZĘŚĆ II

ORGANIZACJA JEDNOLITEGO MECHANIZMU NADZORCZEGO

TYTUŁ 1

STRUKTURY NADZORU NAD ISTOTNYMI I MNIEJ ISTOTNYMI NADZOROWANYMI PODMIOTAMI

ROZDZIAŁ 1

Nadzór nad istotnymi nadzorowanymi podmiotami

Artykuł 3

Wspólne zespoły nadzorcze

1. W celu prowadzenia nadzoru nad każdym istotnym nadzorowanym podmiotem lub istotną nadzorowaną grupą w uczestniczących państwach członkowskich tworzy się wspólny zespół nadzorczy. Każdy wspólny zespół nadzorczy składa się z personelu EBC i właściwych organów krajowych, wyznaczonego zgodnie z art. 4 i koordynowanego przez wyznaczonego członka personelu EBC (zwanego dalej „koordynatorem wspólnego zespołu nadzorczego") oraz przez jednego lub większą ilość subkoordynatorów ze strony właściwego organu krajowego, zgodnie z zasadami określonymi w art. 6.

2. Bez uszczerbku dla pozostałych przepisów niniejszego rozporządzenia zadania wspólnego zespołu nadzorczego obejmują między innymi:

a) proces przeglądu i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 97 dyrektywy 2013/36/UE w odniesieniu do istotnego nadzorowanego podmiotu lub istotnej nadzorowanej grupy podlegających jego nadzorowi;

b) uczestniczenie w przygotowaniu programu oceny nadzorczej, który ma zostać przedstawiony Radzie ds. Nadzoru, uwzględnia przegląd i ocenę nadzorczą i obejmuje plan czynności kontrolnych na miejscu, zgodnie z art. 99 dyrektywy 2013/36/UE, w odniesieniu do istotnego nadzorowanego podmiotu lub istotnej nadzorowanej grupy;

c) wdrażanie programu oceny nadzorczej zatwierdzonego przez EBC i wszelkich decyzji nadzorczych EBC w odniesieniu do istotnego nadzorowanego podmiotu lub istotnej nadzorowanej grupy;

d) zapewnienie koordynacji z zespołem prowadzącym czynności kontrolne na miejscu, o którym mowa w części XI, w odniesieniu do wdrażania planu czynności kontrolnych na miejscu;

e) w odpowiednich przypadkach kontakt z właściwymi organami krajowymi.

Artykuł 4

Tworzenie i skład wspólnych zespołów nadzorczych

1. Za tworzenie i skład wspólnych zespołów nadzorczych odpowiedzialny jest EBC. Członków personelu wspólnych zespołów nadzorczych ze strony właściwych organów krajowych wyznaczają odpowiednie właściwe organy krajowe zgodnie z ust. 2.

2. Zgodnie z zasadami określonymi w art. 6 ust. 8 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i bez uszczerbku dla art. 31 tego rozporządzenia właściwe organy krajowe wyznaczają jedną lub więcej osób spośród swojego personelu jako członków wspólnego zespołu nadzorczego. Członek personelu właściwego organu krajowego może zostać wyznaczony do składu więcej niż jednego wspólnego zespołu nadzorczego.

3. Niezależnie od ust. 2 EBC może zażądać od właściwych organów krajowych dokonania zmian w wyznaczonym przez nie personelu, jeśli jest to wskazane ze względu na skład wspólnego zespołu nadzorczego.

([1]) Opublikowanym na stronie internetowej EBC.

4. W przypadkach gdy w uczestniczącym państwie członkowskim zadania nadzorcze wykonuje więcej niż jeden właściwy organ krajowy oraz w przypadkach, gdy prawo krajowe uczestniczącego państwa członkowskiego przyznaje KBC szczególne uprawnienia nadzorcze, ale KBC nie jest właściwym organem krajowym, organy te koordynują swój udział we wspólnych zespołach nadzorczych.

5. EBC i właściwe organy krajowe konsultują się ze sobą nawzajem i uzgadniają sposób wykorzystania zasobów właściwego organu krajowego w odniesieniu do wspólnych zespołów nadzorczych.

Artykuł 5

Udział członków personelu KBC uczestniczących państw członkowskich

1. KBC uczestniczących państw członkowskich, które wykonują zadania związane z nadzorem ostrożnościowym nad istotnymi nadzorowanymi podmiotami lub istotnymi nadzorowanymi grupami zgodnie z prawem krajowym, lecz nie są właściwymi organami krajowymi, mogą również wyznaczyć jedną lub więcej osób spośród swojego personelu jako członków wspólnego zespołu nadzorczego.

2. O takim wyznaczeniu należy informować EBC. Artykuł 4 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku gdy członkowie personelu KBC uczestniczących państw członkowskich zostaną wyznaczeni do wspólnego zespołu nadzorczego, odniesienia do właściwych organów krajowych w kontekście wspólnych zespołów nadzorczych należy interpretować jako dotyczące również tych KBC.

Artykuł 6

Koordynator i subkoordynatorzy wspólnego zespołu nadzorczego

1. Koordynator wspólnego zespołu nadzorczego, przy pomocy subkoordynatorów ze strony właściwych organów krajowych w rozumieniu ust. 2, zapewnia koordynację prac wspólnego zespołu nadzorczego. W tym celu członkowie wspólnego zespołu nadzorczego stosują się do poleceń koordynatora dotyczących ich zadań w ramach wspólnego zespołu nadzorczego. Pozostaje to bez uszczerbku dla ich zadań i obowiązków w ramach odpowiedniego właściwego organu krajowego.

2. Każdy właściwy organ krajowy, który deleguje więcej niż jednego członka personelu do wspólnego zespołu nadzorczego, wyznacza jedną z tych osób jako subkoordynatora (dalej zwanego „subkoordynatorem ze strony właściwego organu krajowego"). Subkoordynatorzy ze strony właściwych organów krajowych pomagają koordynatorowi w koordynacji i organizacji zadań wspólnego zespołu nadzorczego, w szczególności w odniesieniu do członków personelu delegowanych przez ten właściwy organ krajowy, który delegował danego subkoordynatora. Subkoordynator ze strony właściwego organu krajowego może wydawać polecenia członkom wspólnego zespołu nadzorczego delegowanym przez ten sam właściwy organ krajowy, pod warunkiem jednak, że nie będą one sprzeczne z poleceniami wydanymi przez koordynatora wspólnego zespołu nadzorczego.

ROZDZIAŁ 2

Nadzór nad mniej istotnymi nadzorowanymi podmiotami

Artykuł 7

Udział personelu innego właściwego organu krajowego w zespole nadzorczym właściwego organu krajowego

Bez uszczerbku dla art. 31 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, w przypadkach gdy w odniesieniu do nadzoru nad mniej istotnymi nadzorowanymi podmiotami EBC stwierdzi, że korzystne jest włączenie do prac danego zespołu nadzorczego właściwego organu krajowego personelu jednego lub większej ilości innych właściwych organów krajowych, może zażądać od tego właściwego organu krajowego włączenia personelu takich innych organów.

TYTUŁ 2

NADZÓR SKONSOLIDOWANY I UDZIAŁ EBC ORAZ WŁAŚCIWYCH ORGANÓW KRAJOWYCH W KOLEGIACH ORGANÓW NADZORU

Artykuł 8

Nadzór skonsolidowany

1. EBC sprawuje nadzór skonsolidowany w rozumieniu art. 111 dyrektywy 2013/36/UE nad instytucjami kredytowymi, finansowymi spółkami holdingowymi i finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej, które są istotne w ujęciu skonsolidowanym, gdzie jednostka dominująca jest albo instytucją dominującą w uczestniczącym państwie członkowskim, albo unijną instytucją dominującą z siedzibą w uczestniczącym państwie członkowskim.

2. Odpowiedni właściwy organ krajowy sprawuje nadzór skonsolidowany nad instytucjami kredytowymi, finansowymi spółkami holdingowymi i finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej, które są mniej istotne w ujęciu skonsolidowanym.

Artykuł 9

EBC jako przewodniczący kolegium organów nadzoru

1. W przypadkach gdy EBC jest organem sprawującym nadzór skonsolidowany, przewodniczy kolegium ustanowionemu zgodnie z art. 116 dyrektywy 2013/36/UE. Właściwe organy krajowe uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę jednostki dominujące, jednostki zależne i istotne oddziały w rozumieniu art. 51 dyrektywy 2013/36/UE, jeśli takie istnieją, powinny mieć prawo uczestnictwa w kolegium w charakterze obserwatorów.

2. Jeśli nie zostało ustanowione kolegium zgodnie z art. 116 dyrektywy 2013/36/UE a istotny nadzorowany podmiot posiada w nieuczestniczącym państwie członkowskim oddziały, które zgodnie z art. 51 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE zostały uznane za istotne, EBC ustanawia kolegium organów nadzoru z właściwymi organami krajowymi przyjmującego państwa członkowskiego.

Artykuł 10

EBC i właściwe organy krajowe jako członkowie kolegium organów nadzoru

Jeśli organ sprawujący nadzór skonsolidowany nie znajduje się w uczestniczącym państwie członkowskim, EBC i właściwe organy krajowe uczestniczą w kolegium organów nadzoru zgodnie z następującymi zasadami oraz odpowiednimi przepisami prawa unijnego:

a) jeśli wszystkie nadzorowane podmioty w uczestniczących państwach członkowskich są istotnymi nadzorowanymi podmiotami, EBC bierze udział w kolegium organów nadzoru jako jego członek, natomiast właściwe organy krajowe mają prawo uczestniczyć w kolegium w charakterze obserwatorów;

b) jeśli wszystkie nadzorowane podmioty w uczestniczących państwach członkowskich są mniej istotnymi nadzorowanymi podmiotami, właściwe organy krajowe biorą udział w kolegium organów nadzoru jako jego członkowie;

c) jeśli nadzorowane podmioty w uczestniczących państwach członkowskich są zarówno mniej istotnymi nadzorowanymi podmiotami jak i istotnymi nadzorowanymi podmiotami, EBC i właściwe organy krajowe biorą udział w kolegium organów nadzoru jako jego członkowie. Właściwe organy krajowe z uczestniczących państw członkowskich, w których istotne nadzorowane podmioty mają swoje siedziby, mają prawo uczestniczyć w kolegium w charakterze obserwatorów.

TYTUŁ 3

PROCEDURY DOTYCZĄCE SWOBODY PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I SWOBODY ŚWIADCZENIA USŁUG

ROZDZIAŁ 1

Procedury dotyczące swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w ramach wspólnego mechanizmu nadzorczego

Artykuł 11

Swoboda przedsiębiorczości instytucji kredytowych w ramach wspólnego mechanizmu nadzorczego

1. Istotny nadzorowany podmiot zamierzający założyć oddział na terytorium innego uczestniczącego państwa członkowskiego powiadamia o tym właściwe organy krajowe państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę. Wymogi dotyczące informacji określa art. 35 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE. O otrzymaniu takiego powiadomienia właściwy organ krajowy niezwłocznie informuje EBC.

2. Mniej istotny nadzorowany podmiot zamierzający założyć oddział na terytorium innego uczestniczącego państwa członkowskiego powiadamia o tym swój właściwy organ krajowy zgodnie z wymogami określonymi w art. 35 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE.

3. Jeśli w terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia EBC nie wyda decyzji sprzeciwiającej się temu, oddział, o którym mowa w ust. 1, może zostać utworzony i rozpocząć działalność. EBC przekazuje informację o tym właściwemu organowi krajowemu uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym oddział będzie miał siedzibę.

4. Jeśli w terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia właściwy organ krajowy państwa członkowskiego pochodzenia nie wyda decyzji sprzeciwiającej się temu, oddział, o którym mowa w ust. 2, może zostać utworzony i rozpocząć działalność. Właściwy organ krajowy przekazuje informację w tej sprawie EBC oraz właściwemu organowi krajowemu uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym oddział będzie miał siedzibę.

5. W przypadku zmiany jakichkolwiek danych przekazywanych zgodnie z ust. 1 i 2 nadzorowany podmiot pisemnie powiadamia o zmianie organ, do którego skierował pierwszą informację, najpóźniej miesiąc przed wprowadzeniem zmiany. Organ ten powiadamia właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, w którym oddział ma swoją siedzibę.

Artykuł 12

Korzystanie ze swobody świadczenia usług przez instytucje kredytowe w ramach wspólnego mechanizmu nadzorczego

1. Każdy istotny nadzorowany podmiot zamierzający skorzystać ze swobody świadczenia usług poprzez prowadzenie działalności po raz pierwszy na terytorium innego uczestniczącego państwa członkowskiego powiadamia o swoim zamiarze właściwy organ krajowy uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym istotny nadzorowany podmiot ma siedzibę. Informacje te przekazuje się zgodnie z wymogami określonymi w art. 39 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE. Właściwy organ krajowy niezwłocznie informuje EBC o otrzymaniu takiego powiadomienia. Właściwy organ krajowy przekazuje to powiadomienie również właściwemu organowi krajowemu uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym usługi mają być świadczone.

2. Każdy mniej istotny nadzorowany podmiot zamierzający skorzystać ze swobody świadczenia usług poprzez prowadzenie działalności po raz pierwszy na terytorium innego uczestniczącego państwa członkowskiego powiadamia właściwy organ krajowy zgodnie z wymogami określonymi w art. 39 ust. 1 w dyrektywy 2013/36/UE. Powiadomienie to przekazuje się EBC oraz właściwemu organowi krajowemu uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym usługi mają być świadczone.

ROZDZIAŁ 2

Procedury dotyczące swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w ramach wspólnego mechanizmu nadzorczego przez instytucje kredytowe mające siedzibę w nieuczestniczących państwach członkowskich

Artykuł 13

Powiadomienie o korzystaniu ze swobody przedsiębiorczości w ramach wspólnego mechanizmu nadzorczego przez instytucje kredytowe mające siedzibę w nieuczestniczących państwach członkowskich

1. W przypadkach, gdy organ właściwy nieuczestniczącego państwa członkowskiego przekazuje informacje, o których mowa w art. 35 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, zgodnie z procedurą określoną w art. 35 ust. 3 tej dyrektywy właściwemu organowi krajowemu uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym oddział ma zostać utworzony, taki właściwy organ krajowy niezwłocznie zawiadamia EBC o otrzymaniu tej informacji.

2. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia od właściwego organu krajowego nieuczestniczącego państwa członkowskiego, EBC – w przypadku oddziału o istotnym znaczeniu zgodnie z kryteriami określonymi w art. 6 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz w części IV niniejszego rozporządzenia, lub właściwy organ krajowy – w przypadku oddziału o mniej istotnym znaczeniu zgodnie z kryteriami określonymi w art. 6 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz w części IV niniejszego rozporządzenia, przygotowują się do prowadzenia nadzoru nad tym oddziałem zgodnie z art. 40–46 dyrektywy 2013/36/UE, a jeśli jest to konieczne, wskazują warunki, na jakich – w interesie dobra ogólnego – oddział może prowadzić działalność w przyjmującym państwie członkowskim.

3. Właściwe organy krajowe informują EBC o warunkach, na jakich – zgodnie z prawem krajowym i w interesie dobra ogólnego – oddział może prowadzić działalność w ich państwie członkowskim.

4. O wszelkich zmianach informacji przekazanych zgodnie z art. 35 ust. 2 lit. b), c) oraz d) dyrektywy 2013/36/UE przez instytucję kredytową zamierzającą utworzyć oddział powiadamia się właściwy organ krajowy, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 14

Organ właściwy przyjmującego państwa członkowskiego dla oddziałów

1. Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego EBC wykonuje uprawnienia organu właściwego państwa członkowskiego przyjmującego państwa członkowskiego, w którym oddział jest istotny w rozumieniu art. 6 ust. 4 tego rozporządzenia.

2. W przypadkach gdy oddział jest mniej istotny w rozumieniu art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, uprawnienia organu właściwego przyjmującego państwa członkowskiego wykonuje właściwy organ krajowy uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym oddział ma siedzibę.

Artykuł 15

Powiadomienie o korzystaniu ze swobody świadczenia usług w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego przez instytucję kredytową mającą siedzibę w nieuczestniczącym państwie członkowskim

W przypadkach gdy organ właściwy nieuczestniczącego państwa członkowskiego przedstawia powiadomienie, o którym mowa w art. 39 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, właściwemu organowi krajowemu uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym ma być realizowana swoboda świadczenia usług, taki właściwy organ krajowy niezwłocznie informuje EBC o otrzymaniu tego powiadomienia.

Artykuł 16

Organ właściwy przyjmującego państwa członkowskiego w sprawach swobody świadczenia usług

1. Zgodnie z art. 4 ust. 2 i w zakresie art. 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego EBC wykonuje obowiązki organu właściwego przyjmującego państwa członkowskiego w odniesieniu do instytucji kredytowych mających siedzibę w nieuczestniczącym państwie członkowskim, które korzystają ze swobody świadczenia usług w uczestniczących państwach członkowskich.

2. Jeśli korzystanie ze swobody świadczenia usług jest w interesie dobra ogólnego i podlega określonym warunkom na mocy prawa krajowego uczestniczących państw członkowskich, właściwe organy krajowe informują o tych warunkach EBC.

ROZDZIAŁ 3

Procedury dotyczące swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w odniesieniu do nieuczestniczących państw członkowskich

Artykuł 17

Swoboda przedsiębiorczości i korzystanie ze swobody świadczenia usług w odniesieniu do nieuczestniczących państw członkowskich

1. Istotny nadzorowany podmiot zamierzający utworzyć oddział lub korzystać ze swobody świadczenia usług na terytorium nieuczestniczącego państwa członkowskiego powiadamia o tym odpowiedni właściwy organ krajowy zgodnie z wymogami odpowiednich przepisów prawa unijnego. Właściwy organ krajowy niezwłocznie informuje EBC o otrzymaniu takiego powiadomienia. EBC wykonuje uprawnienia organu właściwego państwa członkowskiego pochodzenia.

2. Mniej istotny nadzorowany podmiot zamierzający założyć oddział lub korzystać ze swobody świadczenia usług na terytorium nieuczestniczącego państwa członkowskiego powiadamia o tym odpowiedni właściwy organ krajowy zgodnie z wymogami odpowiednich przepisów prawa unijnego. Odpowiedni właściwy organ krajowy wykonuje uprawnienia organu właściwego państwa członkowskiego pochodzenia.

TYTUŁ 4

NADZÓR DODATKOWY NAD KONGLOMERATAMI FINANSOWYMI

Artykuł 18

Koordynator

1. EBC pełni zadania koordynatora konglomeratu finansowego zgodnie z kryteriami określonymi we właściwych przepisach prawa unijnego w odniesieniu do istotnych nadzorowanych podmiotów.

2. Właściwy organ krajowy pełni zadania koordynatora konglomeratu finansowego zgodnie z kryteriami określonymi we właściwych przepisach prawa unijnego w odniesieniu do mniej istotnych nadzorowanych podmiotów.

CZĘŚĆ III

PRZEPISY OGÓLNE DOTYCZĄCE DZIAŁANIA JEDNOLITEGO MECHANIZMU NADZORCZEGO

TYTUŁ 1

ZASADY I OBOWIĄZKI

Artykuł 19

Charakterystyka ogólna

Niniejsza część określa: a) ogólne zasady działania EBC i krajowych organów właściwych w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego; oraz b) przepisy stosowane przez EBC w ramach procedury nadzorczej EBC.

Ogólne zasady i przepisy regulujące bliską współpracę pomiędzy EBC a blisko współpracującymi właściwymi organami krajowymi zawarte są w części IX.

Artykuł 20

Obowiązek współpracy w dobrej wierze

EBC i właściwe organy krajowe podlegają obowiązkowi współpracy w dobrej wierze i obowiązkowi wymiany informacji.

Artykuł 21

Ogólny obowiązek wymiany informacji

1. Bez uszczerbku dla uprawnienia EBC do bezpośredniego otrzymywania informacji zgłaszanych regularnie przez nadzorowane podmioty lub do posiadania bezpośredniego dostępu do takich informacji, właściwe organy krajowe w szczególności przekazują EBC terminowo i dokładnie wszystkie informacje niezbędne do celów wykonywania zadań powierzonych EBC na mocy rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Informacje te obejmują również wyniki weryfikacji i działań na miejscu prowadzonych przez właściwe organy krajowe.

2. Informacje uzyskane bezpośrednio od osób prawnych lub fizycznych, o których mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, EBC udostępnia terminowo i dokładnie odpowiednim właściwym organom krajowym. Informacje te obejmują w szczególności wszelkie informacje niezbędne dla wykonywania funkcji związanej z udzielaniem przez właściwe organy krajowe pomocy EBC.

3. Bez uszczerbku dla ust. 2 EBC regularnie udostępnia właściwym organom krajowym uaktualnione informacje niezbędne do wykonywania przez te organy zadań dotyczących nadzoru ostrożnościowego.

Artykuł 22

Prawo EBC do wydawania właściwym organom krajowym oraz wyznaczonym organom krajowym instrukcji skorzystania z uprawnień i podjęcia działań w przypadkach gdy zadaniom nadzorczym EBC nie towarzyszą związane z nimi uprawnienia

1. W zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonywania zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, EBC może, w drodze instrukcji, zobowiązać właściwe organy krajowe, wyznaczone organy krajowe, bądź jedne i drugie organy, do skorzystania z uprawnień przysługujących im na mocy prawa krajowego i na warunkach w nim przewidzianych oraz zgodnie z art. 9 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, w przypadku gdy rozporządzenie to nie powierza takich uprawnień EBC.

2. Właściwe organy krajowe lub – w odniesieniu do art. 5 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego – wyznaczone organy krajowe bezzwłocznie informują EBC o skorzystaniu z tych uprawnień.

Artykuł 23

Reżim językowy w kontaktach pomiędzy EBC a właściwymi organami krajowymi

EBC i właściwe organy krajowe przyjmują postanowienia dotyczące ich wzajemnej komunikacji w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, w tym co do używanego języka lub języków.

Artykuł 24

Reżim językowy w kontaktach pomiędzy EBC a osobami fizycznymi i prawnymi, w tym nadzorowanymi podmiotami

1. Wszelkie dokumenty przesyłane do EBC przez nadzorowane podmioty lub indywidualnie inne osoby fizyczne lub prawne podlegające procedurom nadzorczym EBC mogą być sporządzone w każdym z języków urzędowych Unii, wybranym przez nadzorowany podmiot lub osobę.

2. EBC, nadzorowane podmioty i inne osoby fizyczne lub prawne indywidualnie podlegające procedurom nadzorczym EBC mogą zgodzić się na wyłączne używanie w komunikacji pisemnej jednego z języków urzędowych Unii, w tym także w odniesieniu do decyzji nadzorczych EBC.

Odwołanie zgody na używanie jednego języka dotyczy jedynie tych aspektów procedury nadzorczej EBC, które jeszcze nie zostały przeprowadzone.

Jeżeli uczestnicy przesłuchania zażądają przesłuchania w innym języku urzędowym Unii niż język procedury nadzorczej EBC, należy o tym żądaniu powiadomić EBC z odpowiednim wyprzedzeniem, tak aby umożliwić EBC dokonanie niezbędnych ustaleń.

TYTUŁ 2

PRZEPISY OGÓLNE REGULUJĄCE WŁAŚCIWY TRYB PODEJMOWANIA DECYZJI NADZORCZYCH EBC

ROZDZIAŁ 1

Procedury nadzorcze EBC

Artykuł 25

Zasady ogólne

1. Wszelkie procedury nadzorcze EBC wszczęte zgodnie z art. 4 i sekcją 2 rozdziału III rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego prowadzone są zgodnie z art. 22 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz przepisami niniejszego tytułu.

2. Przepisy niniejszego tytułu nie mają zastosowania do procedur prowadzonych przez Administracyjną Radę Odwoławczą.

Artykuł 26

Strony

1. Stronami procedury nadzorczej EBC są:

a) wnioskodawcy;

b) podmioty, do których EBC kieruje lub zamierza skierować decyzję nadzorczą EBC.

2. Właściwych organów krajowych nie uważa się za strony.

Artykuł 27

Reprezentowanie stron

1. Strona może być reprezentowana przez swoich przedstawicieli prawnych lub ustawowych lub przez jakiegokolwiek pełnomocnika pisemnie upoważnionego do wszelkich czynności dotyczących procedury nadzorczej EBC.

2. Odwołanie pełnomocnictwa jest skuteczne dopiero z chwilą otrzymania przez EBC odwołania pełnomocnictwa na piśmie. EBC potwierdza otrzymanie odwołania pełnomocnictwa.

3. W przypadku gdy strona wyznaczyła pełnomocnika na potrzeby procedury nadzorczej EBC, EBC w trakcie postępowania kontaktuje się wyłącznie z pełnomocnikiem, z wyjątkiem sytuacji gdy szczególne okoliczności wymagają bezpośredniego kontaktu ze stroną. W takim przypadku EBC informuje o tym pełnomocnika.

Artykuł 28

Ogólne obowiązki EBC i stron procedury nadzorczej EBC

1. Procedura nadzorcza EBC może być wszczęta z urzędu lub na żądanie strony. Z zastrzeżeniem ust. 3 EBC określa, jakie fakty będzie brać pod uwagę przy przyjmowaniu ostatecznej decyzji w każdej procedurze nadzorczej EBC wszczynanej z urzędu.

2. W swoich ocenach EBC bierze pod uwagę wszystkie istotne okoliczności.

3. Bez uszczerbku dla prawa unijnego EBC może żądać od strony wzięcia udziału w procedurze nadzorczej EBC oraz współdziałania w wyjaśnieniu stanu faktycznego. W procedurze nadzorczej EBC wszczętej na żądanie strony EBC może ograniczyć swoje ustalenia co do stanu faktycznego do zażądania od strony przedstawienia odpowiednich informacji dotyczących stanu faktycznego.

Artykuł 29

Dowody w procedurze nadzorczej EBC

1. W celu dokonania ustaleń co do stanu faktycznego EBC korzysta z dowodów, jakie po należytym rozważeniu uzna za właściwe.

2. Z zastrzeżeniem przepisów prawa Unii strony współdziałają z EBC przy ustalaniu okoliczności faktycznych sprawy. W szczególności, z zastrzeżeniem ograniczeń wynikających z procedur nakładania sankcji w prawie unijnym, strony zgodnie z prawdą zeznają o faktach, które są im znane.

3. EBC może określić termin, w jakim strony zobowiązane są przedstawić dowody.

Artykuł 30

Udział świadków i ekspertów w procedurach nadzorczych EBC

1. EBC może wysłuchać świadków lub ekspertów, jeśli uzna to za niezbędne.

2. Powołując eksperta, EBC w umowie określa jego zadanie oraz termin, w jakim ekspert ma przedstawić swoją opinię.

3. Świadkom i ekspertom wysłuchiwanym przez EBC przysługuje, na ich wniosek, zwrot kosztów podróży i utrzymania. Świadkowie uprawnieni są do wyrównania utraconego zarobku, natomiast eksperci do umówionego wynagrodzenia po przedstawieniu swojej opinii. Powyższe uprawnienia realizuje się zgodnie z przepisami dotyczącymi, odpowiednio, rekompensat dla świadków oraz wynagrodzeń dla biegłych Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

4. EBC może żądać, aby osoby wymienione w art. 11 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego stawiły się w charakterze świadków w biurach EBC lub w innym wyznaczonym przez EBC miejscu na terytorium uczestniczącego państwa członkowskiego. Jeżeli osobą określoną w art. 11 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego jest osoba prawna, do stawiennictwa zgodnie ze zdaniem poprzedzającym zobowiązane są osoby fizyczne ją reprezentujące.

Artykuł 31

Prawo do bycia wysłuchanym

1. Przed przyjęciem decyzji nadzorczej EBC skierowanej do strony, dla której praw decyzja ta może mieć bezpośrednie i niekorzystne skutki, EBC musi umożliwić stronie tej wypowiedzenie się na piśmie co do stanu faktycznego, zarzutów i podstaw prawnych mających znaczenie dla decyzji nadzorczej EBC. Jeśli EBC uzna to za stosowne, może umożliwić stronom wypowiedzenie się co do stanu faktycznego, zarzutów i podstaw prawnych mających znaczenie dla decyzji nadzorczej EBC podczas posiedzenia. Zawiadomienie, w drodze którego EBC umożliwia stronie wypowiedzenie się, powinno wskazywać istotną treść decyzji nadzorczej EBC, jaka ma zostać wydana, oraz stan faktyczny, zarzuty i podstawy prawne, na jakich oparta jest ta decyzja. Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania do sekcji 1 rozdziału III rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

2. Jeśli EBC umożliwia stronie wypowiedzenie się co do stanu faktycznego, zarzutów i podstaw prawnych mających znaczenie dla decyzji nadzorczej EBC podczas posiedzenia, nieobecność strony, jeśli nie jest należycie usprawiedliwiona, nie stanowi przeszkody dla odbycia posiedzenia. Jeśli strona należycie usprawiedliwi swoją nieobecność, EBC może odroczyć posiedzenie lub umożliwić stronie wypowiedzenie się co do stanu faktycznego, zarzutów i podstaw prawnych mających znaczenie dla decyzji nadzorczej EBC na piśmie. EBC sporządza protokół posiedzenia, który podpisują strony. Każda ze stron otrzymuje egzemplarz protokołu.

3. Strona co do zasady powinna otrzymać możliwość wypowiedzenia się na piśmie w terminie dwóch tygodni od dnia otrzymania powiadomienia zawierającego stan faktyczny, zarzuty i podstawy prawne, na jakich ma być oparta decyzja nadzorcza EBC.

Na wniosek strony EBC może stosownie przedłużyć ten termin.

W szczególnych okolicznościach EBC może skrócić ten termin do trzech dni roboczych. Termin ulega także skróceniu do trzech dni roboczych w sytuacjach, o których mowa w art. 14 i 15 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

4. Niezależnie od ust. 3 i z zastrzeżeniem ust. 5 EBC może przyjąć decyzję nadzorczą EBC skierowaną do strony, dla której decyzja ta może mieć niekorzystne skutki, bez uprzedniego umożliwienia jej wypowiedzenia się co do stanu faktycznego, zarzutów i podstaw prawnych mających znaczenie dla tej decyzji nadzorczej EBC, jeśli pilne wydanie decyzji jest niezbędne dla zapobieżenia istotnym szkodom dla systemu finansowego.

5. Jeśli pilna decyzja nadzorcza EBC zostanie przyjęta zgodnie z ust. 4, stronie należy umożliwić wypowiedzenie się co do stanu faktycznego, zarzutów i podstaw prawnych mających znaczenie dla tej decyzji nadzorczej EBC na piśmie bez zbędnej zwłoki po przyjęciu decyzji nadzorczej EBC. Strona co do zasady powinna otrzymać możliwość wypowiedzenia się na piśmie w terminie dwóch tygodni od dnia otrzymania decyzji nadzorczej EBC. Na wniosek strony EBC może przedłużyć ten termin, nie powinien on jednak przekroczyć sześciu miesięcy. EBC po dokonaniu przeglądu decyzji nadzorczej EBC w świetle komentarzy przedstawionych przez stronę utrzymuje decyzję w mocy, uchyla ją, zmienia lub uchyla i zastępuje ją nową decyzję nadzorczą EBC.

6. Ustępy 4 i 5 nie mają zastosowania do procedur nadzorczych EBC odnoszących się do sankcji na podstawie art. 18 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz części X niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 32

Dostęp do dokumentacji w procedurze nadzorczej EBC

1. EBC w pełni respektuje prawo do obrony przysługujące zainteresowanym stronom procedur nadzorczych EBC. W tym celu po wszczęciu procedury nadzorczej EBC strony mają prawo dostępu do gromadzonych przez EBC akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób fizycznych i prawnych w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do dokumentacji nie obejmuje informacji poufnych. Właściwe organy krajowe przekazują EBC bez zbędnej zwłoki wszelkie otrzymane żądania dotyczące dostępu do dokumentacji związanej z procedurą nadzorczą EBC.

2. Akta zawierają wszystkie dokumenty otrzymane, wytworzone lub zgromadzone przez EBC podczas prowadzenia procedury nadzorczej EBC, niezależnie od formatu, w jakim są one przechowywane.

3. Żaden przepis niniejszego artykułu nie powinien przeszkodzić EBC lub właściwym organom krajowym w ujawnieniu i wykorzystaniu informacji potrzebnych do udowodnienia naruszenia.

4. EBC, należycie uwzględniając możliwości techniczne stron, może określić, że dostęp do akt udzielany będzie w sposób określony w jednym lub kilku poniższych formatach:

a) na CD-ROM lub innym elektronicznym nośniku danych, w tym również takim, który może być dostępny w przyszłości;

b) w postaci kopii dostępnych dokumentów papierowych, wysłanych pocztą elektroniczną;

c) poprzez osobiste zbadanie dostępnych akt w biurach EBC.

5. Na potrzeby niniejszego artykułu informacje poufne mogą obejmować wewnętrzne dokumenty EBC i właściwych organów krajowych a także korespondencję pomiędzy EBC a właściwymi organami krajowymi oraz korespondencję pomiędzy właściwymi organami krajowymi.

ROZDZIAŁ 2

Decyzje nadzorcze EBC

Artykuł 33

Uzasadnienie decyzji nadzorczych EBC

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 decyzji nadzorczej EBC towarzyszy uzasadnienie.

2. Uzasadnienie zawiera ustalenie stanu faktycznego oraz uzasadnienie prawne, na których oparta jest decyzja nadzorcza EBC.

3. Z zastrzeżeniem art. 31 ust. 4 EBC opiera decyzje nadzorcze EBC wyłącznie na stanie faktycznym i zarzutach, co do których strona miała możliwość wypowiedzenia się.

Artykuł 34

Skutek zawieszający

Bez uszczerbku dla art. 278 TFUE oraz art. 24 ust. 8 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego EBC może postanowić, że stosowanie decyzji nadzorczej EBC zostaje zawieszone: a) zamieszczając to stwierdzenie w decyzji nadzorczej EBC; lub b) w przypadkach innych niż wniosek o przegląd przez Administracyjną Radę Odwoławczą, na wniosek adresata decyzji nadzorczej EBC.

Artykuł 35

Powiadamianie o decyzjach nadzorczych EBC

1. EBC może powiadomić stronę o decyzji nadzorczej EBC: a) ustnie; b) poprzez przesłanie lub doręczenie egzemplarza decyzji; c) poprzez przesłanie listem poleconym za potwierdzeniem odbioru; d) pocztą kurierską; e) faksem; lub f) elektronicznie, zgodnie z ust. 10.

2. Jeżeli w drodze pisemnego upoważnienia został wyznaczony pełnomocnik, EBC może powiadomić o decyzji nadzorczej EBC pełnomocnika. W takim przypadku EBC nie ma obowiązku dodatkowo powiadamiać o decyzji nadzorczej EBC nadzorowanego podmiotu reprezentowanego przez pełnomocnika.

3. W przypadku ustnego powiadomienia o decyzji nadzorczej EBC uważa się powiadomienie adresata za dokonane, jeżeli członek personelu EBC poinformował o decyzji nadzorczej EBC: a) w przypadku osoby fizycznej, właściwą osobę fizyczną; lub b) w przypadku osoby prawnej, osobę upoważnioną do odbioru korespondencji. W takim przypadku niezwłocznie po ustnym powiadomieniu należy adresatowi decyzji nadzorczej EBC doręczyć egzemplarz decyzji na piśmie.

4. W przypadku powiadomienia o decyzji nadzorczej EBC listem poleconym za potwierdzeniem odbioru uważa się powiadomienie adresata decyzji za dokonane dziesiątego dnia od przekazania listu operatorowi usług pocztowych, chyba że z dokumentu potwierdzenia odbioru wynika inna data odbioru.

5. W przypadku powiadomienia o decyzji nadzorczej EBC za pomocą poczty kurierskiej uważa się powiadomienie adresata decyzji za dokonane dziesiątego dnia od przekazania listu firmie kurierskiej, chyba że z dokumentu doręczenia przesyłki wynika inna data odbioru.

6. Na potrzeby ust. 4 i 5 decyzja nadzorcza EBC musi być skierowana pod adres odpowiedni dla skutecznego doręczenia (właściwy adres). Właściwym adresem jest:

a) w przypadku procedury nadzorczej EBC wszczętej na żądanie lub wniosek adresata decyzji nadzorczej EBC adres podany w żądaniu lub we wniosku;

b) w przypadku nadzorowanego podmiotu ostatni adres biura zarządu podany EBC przez nadzorowany podmiot;

c) w przypadku osoby fizycznej ostatni adres podany EBC, a jeśli nie został podany, a osoba fizyczna jest pracownikiem, kierownikiem lub udziałowcem nadzorowanego podmiotu, adres prowadzenia działalności przez ten podmiot, ustalony zgodnie z lit. b).

7. Każda osoba będąca stroną procedury nadzorczej EBC powinna na żądanie EBC podać właściwy adres.

8. EBC może żądać od osoby mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie niebędącym państwem członkowskim podania w rozsądnym terminie adresu osoby uprawnionej do odbioru w jej imieniu korespondencji, zamieszkałej lub prowadzącej działalność gospodarczą na terytorium jednego z państw członkowskich. W przypadku gdy na takie żądanie taka osoba uprawniona do odbioru korespondencji nie zostanie wskazana, oraz do czasu wskazania takiej osoby, wszelka korespondencja może być kierowana zgodnie z ust. 3–5 i 9 pod adres strony znany EBC.

9. Jeżeli strona będąca adresatem decyzji nadzorczej EBC podała EBC numer faksu, EBC może powiadomić ją o decyzji nadzorczej EBC przekazując kopię decyzji nadzorczej EBC telefaksem. Powiadomienie adresata decyzji nadzorczej EBC uważa się za dokonane z chwilą otrzymania przez EBC raportu o prawidłowym doręczeniu telefaksu.

10. EBC może określić kryteria, zgodnie z którymi decyzja nadzorcza EBC może zostać doręczona drogą elektroniczną lub przy użyciu innych podobnych środków komunikacji.

TYTUŁ 3

ZGŁASZANIE NARUSZEŃ

Artykuł 36

Zgłaszanie naruszeń

Każda osoba może, w dobrej wierze, złożyć bezpośrednio w EBC zgłoszenie, jeśli ma uzasadnione podstawy, aby przypuszczać, że informacje zawarte w zgłoszeniu wykazują naruszenie aktów prawnych, o jakich mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, popełnione przez instytucję kredytową, finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub właściwe organy (w tym również EBC).

Artykuł 37

Odpowiednia ochrona zgłoszeń naruszenia przepisów

1. W przypadku złożenia w dobrej wierze zgłoszenia o domniemanym naruszeniu przepisów, o jakich mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, popełnionego przez nadzorowane podmioty lub właściwe organy, zgłoszenie to traktowane jest jako dokument chroniony.

2. Wszelkie dane osobowe dotyczące zarówno osoby zgłaszającej naruszenie, jak i osoby, której zarzuca się popełnienie naruszenia, podlegają ochronie zgodnie z unijnymi ramami ochrony danych.

3. EBC nie może wyjawić tożsamości osoby, która złożyła chronione zgłoszenie o popełnieniu naruszenia bez uprzedniego uzyskania jej wyraźnej zgody, chyba że takie ujawnienie jest wymagane na podstawie żądania sądu związanego z prowadzeniem dalszego dochodzenia lub kolejnych postępowań sądowych.

Artykuł 38

Procedury dotyczące działań podejmowanych w związku ze zgłoszeniem naruszenia

1. EBC dokonuje oceny zgłoszeń dotyczących istotnych nadzorowanych podmiotów oraz zgłoszeń dotyczących mniej istotnych nadzorowanych podmiotów, jeśli związane są one z naruszeniami rozporządzeń i decyzji EBC. W tym drugim przypadku właściwe organy krajowe, które otrzymają zgłoszenie, przekazują je EBC bez ujawniania tożsamości osoby składającej zgłoszenie, chyba że uzyskają jej wyraźną zgodę.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1 EBC przekazuje zgłoszenia dotyczące mniej istotnych nadzorowanych podmiotów odpowiedniemu właściwemu organowi krajowemu, bez ujawniania tożsamości osoby składającej zgłoszenie, chyba że uzyska jej wyraźną zgodę.

3. EBC wymienia informacje z właściwymi organami krajowymi: a) w celu dokonania oceny, czy zgłoszenia zostały przesłane zarówno do EBC, jak i do odpowiedniego właściwego organu krajowego oraz koordynacji działań; oraz b) w celu poznania wyników działań podejmowanych w związku ze zgłoszeniami naruszenia przekazanymi do właściwych organów krajowych.

4. EBC korzysta z rozsądnej swobody uznania przy dokonywaniu oceny zgłoszeń i działań, które mają zostać podjęte.

5. W przypadku domniemanych naruszeń popełnionych przez nadzorowane organy, odpowiedni nadzorowany organ przedstawia na wniosek EBC wszelkie informacje i dokumenty potrzebne do dokonania oceny otrzymanego zgłoszenia.

6. W przypadku domniemanych naruszeń popełnionych przez właściwe organy (inne niż EBC), EBC żąda złożenia przez odpowiedni właściwy organ wyjaśnień co do zgłoszonych faktów.

7. W rocznym sprawozdaniu, o którym mowa w art. 20 ust. 2 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, EBC przedstawia informacje o otrzymanych zgłoszeniach w formie skróconej lub zbiorczej w taki sposób, aby poszczególne nadzorowane podmioty lub osoby nie były możliwe do zidentyfikowania.

CZĘŚĆ IV

OKREŚLANIE STATUSU NADZOROWANYCH PODMIOTÓW JAKO ISTOTNYCH LUB MNIEJ ISTOTNYCH

TYTUŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE DOTYCZĄCE KLASYFIKACJI PODMIOTU JAKO ISTOTNEGO LUB MNIEJ ISTOTNEGO

Artykuł 39

Klasyfikacja nadzorowanego podmiotu jako istotnego na zasadzie indywidualnej

1. Nadzorowany podmiot uważa się za istotny, jeżeli stwierdzi tak EBC w decyzji EBC skierowanej do właściwego nadzorowanego podmiotu zgodnie z art. 43–49, zawierającej uzasadnienie.

2. Nadzorowany podmiot przestaje być sklasyfikowany jako istotny, jeżeli EBC w decyzji EBC skierowanej do tego nadzorowanego podmiotu, zawierającej uzasadnienie, stwierdzi, że jest on mniej istotnym nadzorowanym podmiotem albo nie jest już nadzorowanym podmiotem.

3. Nadzorowany podmiot może być sklasyfikowany jako istotny nadzorowany podmiot na podstawie któregokolwiek z poniższych kryteriów:

a) wielkości, określanej zgodnie z art. 50–55 (zwanego dalej „kryterium wielkości”);

b) znaczenia dla gospodarki Unii lub dowolnego uczestniczącego państwa członkowskiego, określanego zgodnie z art. 56–58 (zwanego dalej „kryterium znaczenia dla gospodarki”);

c) jego istotności w odniesieniu do działalności transgranicznej, określanej zgodnie z art. 59 i 60 (zwanego dalej „kryterium działalności transgranicznej”);

d) wnioskowania o bezpośrednią publiczną pomoc finansową lub otrzymania takiej pomocy od Europejskiego Mechanizmu Stabilności (EMS), określanego zgodnie z art. 61–64 (zwanego dalej „kryterium bezpośredniej publicznej pomocy finansowej”);

e) faktu, że nadzorowany podmiot jest jedną z trzech najistotniejszych instytucji kredytowych w uczestniczącym państwie członkowskim, stwierdzonego zgodnie z art. 65 i 66.

4. Istotne nadzorowane podmioty są bezpośrednio nadzorowane przez EBC, chyba że szczególne okoliczności uzasadniają prowadzenie nadzoru przez odpowiedni właściwy organ zgodnie z tytułem 9 niniejszej części.

5. EBC prowadzi również bezpośredni nadzór nad mniej istotnym nadzorowanym podmiotem lub mniej istotną nadzorowaną grupą na mocy decyzji EBC przyjętej zgodnie z art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, na podstawie której EBC sam bezpośrednio wykonuje wszelkie stosowne uprawnienia, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Dla celów rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego taki mniej istotny nadzorowany podmiot lub mniej istotna nadzorowana grupa sklasyfikowane są jako istotne.

6. Przed podjęciem decyzji EBC, o których mowa w niniejszym artykule, EBC konsultuje się z właściwymi organami krajowymi. EBC informuje odpowiednie właściwe organy krajowe o wszystkich decyzjach EBC, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 40

Sklasyfikowanie nadzorowanych podmiotów stanowiących część grupy jako istotnych

1. Jeśli jeden lub kilka nadzorowanych pomiotów stanowi część nadzorowanej grupy, kryteria definiowania istotności określa się na najwyższym szczeblu konsolidacji w uczestniczących państwach członkowskich zgodnie z przepisami tytułów 3–7 części IV.

2. Każdy nadzorowany podmiot stanowiący część nadzorowanej grupy uważa się za istotny nadzorowany podmiot, jeśli zachodzi którakolwiek z poniższych okoliczności:

a) nadzorowana grupa na najwyższym szczeblu konsolidacji w uczestniczących państwach członkowskich spełnia kryterium wielkości, kryterium znaczenia dla gospodarki lub kryterium działalności transgranicznej;

b) jeden z nadzorowanych podmiotów tworzących nadzorowaną grupę spełnia kryterium bezpośredniej publicznej pomocy finansowej;

c) jeden z nadzorowanych podmiotów tworzących nadzorowaną grupę jest jedną z trzech najistotniejszych instytucji kredytowych w uczestniczącym państwie członkowskim.

3. W przypadkach gdy nadzorowana grupa zostanie uznana za istotną lub zostanie uznane, że przestała ona być grupą istotną, EBC przyjmuje decyzję EBC w sprawie klasyfikacji jako istotnego nadzorowanego podmiotu lub uchylenia klasyfikacji jako istotnego nadzorowanego podmiotu, podając daty rozpoczęcia i zakończenia prowadzenia bezpośredniego nadzoru przez EBC wobec każdego nadzorowanego podmiotu stanowiącego część przedmiotowej nadzorowanej grupy zgodnie z kryteriami i procedurami, o których mowa w art. 39.

Artykuł 41

Przepisy szczególne dotyczące oddziałów instytucji kredytowych mających siedziby w nieuczestniczących państwach członkowskich

1. Wszystkie oddziały instytucji kredytowej mającej siedzibę w nieuczestniczącym państwie członkowskim, utworzone w tym samym uczestniczącym państwie członkowskim, dla celów niniejszego rozporządzenia uważa się za pojedynczy nadzorowany podmiot.

2. Oddziały instytucji kredytowej mającej siedzibę w nieuczestniczącym państwie członkowskim, utworzone w różnych uczestniczących państwach członkowskich, dla celów niniejszego rozporządzenia traktuje się indywidualnie jako oddzielne nadzorowane podmioty.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1, przy ustalaniu, czy spełnione jest którekolwiek z kryteriów określonych w art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, oddziały instytucji kredytowej mającej siedzibę w nieuczestniczącym państwie członkowskim ocenia się indywidualnie jako oddzielne nadzorowane podmioty oraz oddzielnie od jednostek zależnych tej samej instytucji kredytowej.

Artykuł 42

Przepisy szczególne dotyczące jednostek zależnych instytucji kredytowych mających siedziby w nieuczestniczących państwach członkowskich i państwach trzecich

1. Przy ustalaniu, czy spełnione jest którekolwiek z kryteriów określonych w art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, mające siedzibę w jednym lub kilku państwach członkowskich jednostki zależne instytucji kredytowej mającej siedzibę w nieuczestniczącym państwie członkowskim lub w państwie trzecim, ocenia się oddzielnie od oddziałów tej instytucji kredytowej.

2. Przy ustalaniu, czy spełnione jest którekolwiek z kryteriów określonych w art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, oddzielnie ocenia się:

a) podmioty zależne mające siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim;

b) podmioty zależne należące do grupy, której jednostka dominująca ma siedzibę w nieuczestniczącym państwie członkowskim lub państwie trzecim; oraz

c) podmioty zależne nienależące do nadzorowanej grupy w uczestniczącym państwie członkowskim.

TYTUŁ 2

PROCEDURA KLASYFIKACJI NADZOROWANYCH PODMIOTÓW JAKO ISTOTNYCH NADZOROWANYCH PODMIOTÓW

ROZDZIAŁ 1

Klasyfikacja nadzorowanego podmiotu jako istotnego

Artykuł 43

Przegląd statusu nadzorowanego podmiotu

1. Jeżeli w niniejszym rozporządzeniu nie postanowiono inaczej, EBC przynajmniej raz w roku dokonuje przeglądu mającego na celu stwierdzenie, czy istotny nadzorowany podmiot lub istotna nadzorowana grupa nadal spełnia którekolwiek z kryteriów określonych w art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

2. Jeżeli w niniejszym rozporządzeniu nie postanowiono inaczej, każdy właściwy organ krajowy przynajmniej raz w roku dokonuje przeglądu mającego na celu stwierdzenie, czy mniej istotny nadzorowany podmiot lub mniej istotna nadzorowana grupa spełnia którekolwiek z kryteriów określonych w art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. W przypadku mniej istotnej nadzorowanej grupy przegląd ten prowadzi odpowiedni właściwy organ krajowy uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym jednostka dominująca określona na najwyższym szczeblu konsolidacji w uczestniczących państwach członkowskich ma swoją siedzibę.

3. EBC, w każdym czasie po otrzymaniu właściwych informacji, w szczególności w przypadkach określonych w art. 52, może dokonać przeglądu: a) tego czy istotny nadzorowany podmiot spełnia którekolwiek z kryteriów określonych w art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego; oraz b) czy istotny nadzorowany podmiot przestał spełniać którekolwiek z kryteriów określonych w art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

4. Jeżeli właściwy organ krajowy stwierdzi, że mniej istotny nadzorowany podmiot lub mniej istotna nadzorowana grupa spełnia którekolwiek z kryteriów określonych w art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, bez zbędnej zwłoki zawiadomi o tym EBC.

5. Na żądanie EBC lub właściwego organu krajowego, EBC i odpowiedni właściwy organ krajowy współpracują przy określaniu, czy którekolwiek z kryteriów określonych w art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego jest spełnione w odniesieniu do nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy.

6. Jeżeli EBC a) postanowi przejąć bezpośredni nadzór nad nadzorowanym podmiotem lub nadzorowaną grupą lub b) postanowi o zakończeniu bezpośredniego nadzoru nad nadzorowanym podmiotem lub nadzorowaną grupą, EBC i właściwy organ krajowy współpracują w celu zapewnienia sprawnego przeniesienia kompetencji nadzorczych. W szczególności odpowiedni właściwy organ krajowy, w przypadku gdy bezpośredni nadzór nad nadzorowanym podmiotem przejmuje EBC, oraz EBC, w przypadku gdy bezpośredni nadzór nad nadzorowanym podmiotem przejmuje odpowiedni właściwy organ krajowy, przygotują sprawozdanie opisujące historię nadzoru nad tym podmiotem i jego profil ryzyka.

7. EBC określa, czy nadzorowany podmiot lub nadzorowana grupa są istotne, korzystając z kryteriów, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, w kolejności, w jakiej są one wymienione w tym przepisie, a więc: a) wielkości; b) znaczenia dla gospodarki Unii lub dowolnego uczestniczącego państwa członkowskiego; c) istotności w odniesieniu do działalności transgranicznej; d) wnioskowania o bezpośrednią publiczną pomoc finansową lub otrzymania takiej pomocy od EMS; e) faktu, że nadzorowany podmiot jest jedną z trzech najistotniejszych instytucji kredytowych w uczestniczącym państwie członkowskim.

Artykuł 44

Procedura stosowana przy określaniu istotności nadzorowanego podmiotu

1. Podejmujące decyzje w sprawie sklasyfikowania nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy jako istotnych na podstawie niniejszego tytułu, w braku odmiennych postanowień, EBC stosuje zasady proceduralne zawarte w tytule 2 części III niniejszego rozporządzenia.

2. EBC w terminie określonym w art. 45 powiadamia na piśmie każdy zainteresowany nadzorowany podmiot o decyzji nadzorczej EBC w sprawie klasyfikacji nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy jako istotnych. EBC informuje o tej decyzji także odpowiedni właściwy organ krajowy. W przypadku nadzorowanych podmiotów będących częścią istotnej nadzorowanej grupy EBC powiadamia o swojej decyzji nadzorowany podmiot na najwyższym szczeblu konsolidacji w uczestniczących państwach członkowskich oraz zapewnia odpowiednie poinformowanie wszystkich nadzorowanych podmiotów w ramach istotnej nadzorowanej grupy.

3. Lista, o której mowa w art. 49 ust. 2, służy jako powiadomienie nadzorowanych podmiotów, które nie zostały powiadomione przez EBC zgodnie z ust. 1, że są one sklasyfikowane jako mniej istotne.

4. EBC umożliwia każdemu właściwemu nadzorowanemu podmiotowi wypowiedzenie się na piśmie przed przyjęciem decyzji EBC, o której mowa w ust. 1.

5. Ponadto EBC umożliwia odpowiednim właściwym organom krajowym zgodnie z art. 39 ust. 6 przedstawienie na piśmie uwag i komentarzy, które należycie uwzględnia.

6. Nadzorowany podmiot lub nadzorowaną grupę klasyfikuje się jako istotny nadzorowany podmiot lub istotną nadzorowaną grupę od dnia powiadomienia przez EBC o decyzji EBC, zgodnie z którą podmiot lub grupę uznaje się za istotny.

ROZDZIAŁ 2

Rozpoczęcie i zakończenie prowadzenia bezpośredniego nadzoru przez EBC

Artykuł 45

Rozpoczęcie prowadzenia bezpośredniego nadzoru przez EBC

1. EBC określa w drodze decyzji EBC datę objęcia bezpośredniego nadzoru nad nadzorowanym podmiotem, który został sklasyfikowany jako istotny nadzorowany podmiot, lub nadzorowaną grupą, która została sklasyfikowana jako istotna nadzorowana grupa. Taka decyzja EBC może być tożsama z decyzją, o której mowa w art. 44 ust. 2. Z zastrzeżeniem ust. 2 EBC powiadamia o takiej decyzji EBC każdy zainteresowany nadzorowany podmiot przynajmniej na miesiąc przed objęciem bezpośredniego nadzoru.

2. Obejmując bezpośredni nadzór nad nadzorowanym podmiotem lub nadzorowaną grupą na podstawie wniosku lub otrzymania bezpośredniej publicznej pomocy finansowej od EMS, EBC powiadamia o decyzji EBC, o której mowa w ust. 1, każdy zainteresowany nadzorowany podmiot w odpowiednim czasie, ale przynajmniej na tydzień przed objęciem bezpośredniego nadzoru.

3. EBC przekazuje odpowiednim właściwym organom krajowym egzemplarze decyzji, o których mowa w ust. 1.

4. EBC przejmuje bezpośredni nadzór nad nadzorowanym podmiotem lub nadzorowaną grupą najpóźniej 12 miesięcy po powiadomieniu tego nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy o decyzji EBC zgodnie z art. 44 ust. 2.

5. Na potrzeby niniejszego artykułu, w przypadku nadzorowanej grupy, EBC powiadamia o decyzji EBC nadzorowany podmiot na najwyższym szczeblu konsolidacji w uczestniczących państwach członkowskich oraz zapewnia odpowiednie poinformowanie w stosownym terminie wszystkich nadzorowanych podmiotów w ramach tej grupy.

Artykuł 46

Zakończenie prowadzenia bezpośredniego nadzoru przez EBC

1. Jeżeli EBC stwierdzi, że bezpośredni nadzór nad nadzorowanym podmiotem lub nadzorowaną grupą powinien zostać zakończony, wydaje decyzję EBC kierowaną do każdego zainteresowanego nadzorowanego podmiotu, w której określa datę i przyczyny zakończenia bezpośredniego nadzoru. EBC przyjmuje taką decyzję przynajmniej na miesiąc przed dniem zakończenia prowadzenia bezpośredniego nadzoru. EBC przekazuje także odpowiednim właściwym organom krajowym egzemplarze takiej decyzji EBC. Art. 45 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

2. Przed przyjęciem decyzji EBC zgodnie z ust. 1 EBC umożliwia każdemu odpowiedniemu nadzorowanemu podmiotowi wypowiedzenie się na piśmie.

3. Wszelkie decyzje EBC określające datę zakończenia prowadzenia przez EBC bezpośredniego nadzoru nad nadzorowanym podmiotem mogą być wydawane wraz z decyzją o sklasyfikowaniu nadzorowanego pomiotu jako mniej istotnego.

Artykuł 47

Przyczyny zakończenia prowadzenia bezpośredniego nadzoru przez EBC

1. W przypadku istotnego nadzorowanego podmiotu, który został sklasyfikowany jako taki na podstawie: a) wielkości; b) znaczenia dla gospodarki Unii lub dowolnego uczestniczącego państwa członkowskiego; lub c) istotności w odniesieniu do działalności transgranicznej albo ze względu na to, że stanowi część grupy, która spełnia przynajmniej jedno z powyższych kryteriów, EBC przyjmuje decyzję EBC o odstąpieniu od sklasyfikowania tego podmiotu jako istotnego i zakończeniu bezpośredniego nadzoru, jeżeli przez trzy kolejne lata kalendarzowe podmiot ten nie spełniał żadnego z powyższych kryteriów, określonych w art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, ani na zasadzie indywidualnej, ani w grupie, do której nadzorowany podmiot należy.

2. W przypadku istotnego nadzorowanego podmiotu, który został sklasyfikowany jako istotny na podstawie wnioskowania o bezpośrednią publiczną pomoc finansową od EMS dla: a) tego podmiotu; b) nadzorowanej grupy, do której nadzorowany podmiot należy; lub c) któregokolwiek nadzorowanego podmiotu należącego do tej grupy, oraz który nie jest istotny na podstawie innych kryteriów, EBC przyjmuje decyzję EBC o odstąpieniu od sklasyfikowania tego podmiotu jako istotnego i zakończeniu bezpośredniego nadzoru, jeżeli pomocy finansowej odmówiono, została ona w pełni zwrócona lub jej udzielanie zostało zakończone. W przypadku zwrotu lub zakończenia udzielania bezpośredniej publicznej pomocy finansowej decyzja taka może być podjęta jedynie po upływie trzech lat kalendarzowych po całkowitym zwrocie lub zakończeniu udzielania bezpośredniej publicznej pomocy finansowej.

3. W przypadku istotnego nadzorowanego podmiotu, który został sklasyfikowany jako istotny na podstawie faktu, że jest on jedną z trzech najistotniejszych instytucji kredytowych w uczestniczącym państwie członkowskim, stwierdzonego zgodnie z art. 65 i 66, lub należy do nadzorowanej grupy takiej instytucji kredytowej, oraz jeżeli podmiot ten nie jest istotny na podstawie innych kryteriów, EBC przyjmuje decyzję EBC o odstąpieniu od sklasyfikowania tego podmiotu jako istotnego i zakończeniu bezpośredniego nadzoru, jeżeli przez trzy kolejne lata kalendarzowe nie jest on jedną z trzech najistotniejszych instytucji kredytowych w uczestniczącym państwie członkowskim.

4. W przypadku nadzorowanego podmiotu, który podlega bezpośredniemu nadzorowi EBC na podstawie decyzji EBC przyjętej zgodnie z art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i który nie jest istotny na podstawie innych kryteriów, EBC przyjmuje decyzję EBC o zakończeniu bezpośredniego nadzoru, jeżeli w ramach przysługującej mu uznaniowości stwierdzi, że bezpośredni nadzór nie jest konieczny do zapewnienia spójnego stosowania wysokich standardów nadzoru.

Artykuł 48

Procedury w toku

1. Jeżeli ma nastąpić zmiana kompetencji pomiędzy EBC a właściwym organem krajowym, organ, którego kompetencje nadzorcze mają ulec zakończeniu (zwany dalej „organem przekazującym kompetencje") informuje organ, który ma przejąć kompetencje (zwany dalej „organem przejmującym nadzór") o wszelkich procedurach nadzorczych formalnie

wszczętych, które wymagają wydania decyzji. Organ przekazujący kompetencje podaje te informacje natychmiast po uzyskaniu wiadomości o mającej nastąpić zmianie kompetencji. Organ przekazujący kompetencje uaktualnia te informacje na bieżąco, co do zasady raz na miesiąc, gdy zajdzie potrzeba przekazania nowych informacji dotyczących procedury nadzorczej. Organ przejmujący nadzór może, w odpowiednio uzasadnionych przypadkach, zezwolić na składanie sprawozdania z mniejszą częstotliwością. Dla celów art. 48 i 49 procedura nadzorcza oznacza procedurę nadzorczą EBC lub procedurę nadzorczą właściwego organu krajowego.

Przed zmianą kompetencji organ przekazujący kompetencje skontaktuje się z organem przejmującym nadzór bez zbędnej zwłoki po formalnym wszczęciu jakiejkolwiek nowej procedury nadzorczej wymagającej zakończenia w formie decyzji.

2. W przypadku zmiany kompetencji nadzorczych organ przekazujący kompetencje podejmie starania zmierzające do zakończenia wszelkich procedur nadzorczych będących w toku wymagających wydania decyzji w terminie wcześniejszym niż data przekazania kompetencji nadzorczych.

3. Jeżeli formalnie wszczęta procedura nadzorcza wymagająca wydania decyzji nie może zostać zakończona w terminie wcześniejszym niż data przekazania kompetencji nadzorczych, organ przekazujący kompetencje pozostaje uprawniony do zakończenia będącej w toku procedury nadzorczej. W tym celu organ przekazujący kompetencje zachowuje także wszelkie właściwe uprawnienia do czasu zakończenia procedury nadzorczej. Organ przekazujący kompetencje doprowadza będącą w toku procedurę nadzorczą do końca zgodnie z właściwymi przepisami na podstawie zachowanych przez siebie uprawnień. Organ przekazujący kompetencje informuje organ przejmujący nadzór przed podjęciem jakiejkolwiek decyzji w ramach procedury nadzorczej, która pozostaje w toku przed zmianą kompetencji. Przekazuje on organowi przejmującemu nadzór egzemplarz decyzji oraz wszelkie dokumenty z nią związane.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 EBC może w terminie miesiąca od otrzymania informacji niezbędnych dla dokonania oceny odpowiedniej formalnie wszczętej procedury nadzorczej, po konsultacji z odpowiednim właściwym organem krajowym, zdecydować o przejęciu takiej procedury nadzorczej. Jeżeli ze względu na wymogi prawa krajowego niezbędne jest wydanie decyzji EBC przed upływem terminu oceny określonym w zdaniu poprzedzającym, właściwy organ krajowy przekaże EBC wszelkie niezbędne informacje oraz w szczególności określi termin, w jakim EBC musi zdecydować, czy zamierza przejąć procedurę. W przypadku gdy EBC przejmuje procedurę nadzorczą, powiadomi odpowiedni właściwy organ krajowy oraz strony o swojej decyzji dotyczącej przejęcia procedury. EBC określa w drodze decyzji EBC konsekwencje przejęcia takiej procedury nadzorczej.

5. EBC i odpowiednie właściwe organy krajowe współpracują w związku z ukończeniem każdej będącej w toku procedury i w tym celu mogą wymieniać wszelkie odpowiednie informacje.

6. Niniejszego artykułu nie stosuje się do procedur wspólnych.

ROZDZIAŁ 3

Lista nadzorowanych podmiotów

Artykuł 49

Publikacja

1. EBC publikuje listę zawierającą nazwy wszystkich nadzorowanych pomiotów oraz grup nadzorowanych bezpośrednio przez EBC, wskazując w odpowiednich przypadkach nadzorowaną grupę, do której należy dany nadzorowany podmiot, oraz dokładną podstawę prawną dla prowadzenia bezpośredniego nadzoru. W przypadku sklasyfikowania podmiotu jako istotnego na podstawie kryterium wielkości, lista zawiera całkowitą wartość aktywów nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy. EBC publikuje także nazwy nadzorowanych podmiotów, które pomimo spełniania jednego z kryteriów określonych w art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, a zatem możliwości kwalifikowania ich jako istotne, zostały jednak uznane przez EBC za mniej istotne w szczególności zgodnie z tytułem 9 części IV, wobec czego nie podlegają bezpośredniemu nadzorowi EBC.

2. EBC publikuje listę zawierającą nazwy wszystkich podmiotów nadzorowanych przez właściwe organy krajowe wraz z nazwami odpowiednich właściwych organów krajowych.

3. Listy, o których mowa w ust. 1 i 2, publikuje się w postaci elektronicznej i są one dostępne na stronie internetowej EBC.

4. Listy, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają regularnej aktualizacji.

TYTUŁ 3

OKREŚLANIE ISTOTNOŚCI NA PODSTAWIE WIELKOŚCI

Artykuł 50

Określanie istotności na podstawie wielkości

1. Istotność nadzorowanego podmiotu na podstawie kryterium wielkości określa się w oparciu o całkowitą wartość jego aktywów.

2. Nadzorowany podmiot lub nadzorowaną grupę klasyfikuje się jako istotną, jeżeli całkowita wartość ich aktywów przekracza kwotę 30 mld EUR (dalej zwaną „progiem wielkości").

Artykuł 51

Podstawy określenia, czy nadzorowany podmiot jest istotny w oparciu o kryterium wielkości

1. Jeżeli nadzorowany podmiot stanowi część nadzorowanej grupy, całkowitą wartość jego aktywów określa się na podstawie skonsolidowanej sprawozdawczości ostrożnościowej na zakończenie roku finansowego dla nadzorowanej grupy zgodnie z właściwym prawem.

2. Jeżeli nie można określić całkowitej wartości aktywów na podstawie danych, o których mowa w ust. 1, całkowitą wartość aktywów określa się na podstawie najnowszego poddanego badaniu skonsolidowanego rocznego sprawozdania finansowego, sporządzonego zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej (MSSF), stosowanymi w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1606/2002 ([1]) albo, w przypadku gdy takie roczne sprawozdania nie są dostępne, na podstawie skonsolidowanego rocznego sprawozdania finansowego sporządzonego zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi rachunkowości.

3. Jeżeli nadzorowany podmiot nie stanowi części nadzorowanej grupy, całkowitą wartość jego aktywów określa się na podstawie indywidualnej sprawozdawczości ostrożnościowej na zakończenie roku finansowego zgodnie z właściwym prawem.

4. Jeżeli nie można określić całkowitej wartości aktywów przy wykorzystaniu danych, o których mowa w ust. 3, całkowitą wartość aktywów określa się na podstawie najnowszego poddanego badaniu rocznego sprawozdania, sporządzonego zgodnie z MSSF stosowanymi w Unii na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 albo, w przypadku gdy takie sprawozdania nie są dostępne, na podstawie rocznych sprawozdań sporządzonych zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi rachunkowości.

5. Jeżeli nadzorowany podmiot jest oddziałem instytucji kredytowej mającej siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim spoza strefy euro, całkowitą wartość aktywów tego podmiotu określa się na podstawie danych statystycznych przekazywanych zgodnie z rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 25/2009 (EBC/2008/32) ([2]).

Artykuł 52

Podstawa określania istotności w oparciu o kryterium wielkości w szczególnych lub wyjątkowych okolicznościach

1. Jeżeli w odniesieniu do mniej istotnego nadzorowanego podmiotu nastąpi wyjątkowa istotna zmiana okoliczności mających znaczenie dla określenia istotności w oparciu o kryterium wielkości, odpowiedni właściwy organ krajowy zbada, czy próg wielkości jest zachowany.

Jeżeli taka zmiana nastąpi w przypadku istotnego nadzorowanego podmiotu, EBC zbada, czy próg wielkości jest zachowany.

Wyjątkowe istotne zmiany okoliczności mających znaczenie dla określania istotności na podstawie kryterium wielkości obejmują którekolwiek z następujących sytuacji: a) połączenie dwóch lub kilku instytucji kredytowych; b) sprzedaż lub przeniesienie istotnego obszaru działalności; c) przeniesienie udziałów w instytucji kredytowej powodujące, że przestaje ona należeć do istotnej nadzorowanej grupy, do której należała przed sprzedażą; d) ostateczna decyzja o przeprowadzeniu uporządkowanej likwidacji nadzorowanego podmiotu (lub grupy); e) podobne sytuacje.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1606/2002 z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości (Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1).

([2]) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 25/2009 z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie bilansu skonsolidowanego sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2008/32) (Dz.U. L 15 z 20.1.2009, s. 14).

2. Mniej istotny nadzorowany podmiot, a w przypadku nadzorowanej grupy – mniej istotny nadzorowany podmiot na najwyższym szczeblu konsolidacji w uczestniczących państwach członkowskich – informuje odpowiedni właściwy organ krajowy o wszelkich zmianach, o jakich mowa w ust. 1.

Istotny nadzorowany podmiot, a w przypadku istotnej nadzorowanej grupy – nadzorowany podmiot na najwyższym szczeblu konsolidacji w uczestniczących państwach członkowskich – informuje EBC o wszelkich zmianach, o jakich mowa w ust. 1.

3. W drodze odstępstwa od trzyletniego terminu określonego w art. 47 ust. 1–3, w przypadku wyjątkowych okoliczności, w tym opisanych w ust. 1, EBC po konsultacji z właściwymi organami krajowymi podejmie decyzję, czy nadzorowane podmioty, których dotyczą zmiany, należy kwalifikować jako istotne, czy mniej istotne, oraz określi datę podjęcia nadzoru przez EBC lub właściwe organy krajowe.

Artykuł 53

Grupy skonsolidowanych przedsiębiorstw

1. Dla celów określania istotności na podstawie kryterium wielkości nadzorowana grupa skonsolidowanych przedsiębiorstw obejmuje przedsiębiorstwa, które zgodnie z prawem unijnym muszą być skonsolidowane do celów regulacji ostrożnościowych.

2. Dla celów określania istotności na podstawie kryterium wielkości nadzorowana grupa skonsolidowanych przedsiębiorstw obejmuje również jednostki zależne i oddziały w nieuczestniczących państwach członkowskich oraz państwach trzecich.

Artykuł 54

Metoda konsolidacji

Metodą konsolidacji jest metoda konsolidacji mająca zastosowanie zgodnie z unijnymi regulacjami prawnymi do celów ostrożnościowych.

Artykuł 55

Metoda obliczania całkowitej wartości aktywów

Dla celów określania istotności instytucji kredytowej na podstawie kryterium wielkości „całkowita wartość aktywów" odpowiada pozycji „całkowite aktywa" w bilansie sporządzonym zgodnie z unijnymi regulacjami prawnymi do celów ostrożnościowych.

TYTUŁ 4

OKREŚLANIE ISTOTNOŚCI NA PODSTAWIE ZNACZENIA DLA GOSPODARKI UNII LUB DOWOLNEGO UCZESTNICZĄCEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

Artykuł 56

Krajowy próg znaczenia dla gospodarki

Nadzorowany podmiot mający siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim lub nadzorowana grupa, której jednostka dominująca ma siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, sklasyfikowane są jako istotne na podstawie swojego znaczenia dla gospodarki właściwego uczestniczącego państwa członkowskiego, jeżeli:

$$A : B \geq 0{,}2 \text{ (krajowy próg znaczenia dla gospodarki)}$$

oraz

$$A \geq 5 \text{ mld EUR}$$

gdzie

A oznacza całkowitą wartość aktywów określoną zgodnie z art. 51–55 w danym roku kalendarzowym, i

B oznacza produkt krajowy brutto w cenach rynkowych w rozumieniu pkt 8.89 załącznika A do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 ([1]) (ESA 2010) publikowany przez Eurostat za dany rok kalendarzowy.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1).

Artykuł 57

Kryteria dla określania istotności na podstawie znaczenia dla gospodarki Unii lub dowolnego uczestniczącego państwa członkowskiego

1. EBC bierze pod uwagę poniższe kryteria w szczególności przy dokonywaniu oceny, czy nadzorowany podmiot albo nadzorowana grupa są istotne dla gospodarki Unii lub dowolnego uczestniczącego państwa członkowskiego z powodów innych niż wymienione w art. 56:

a) istotność nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy dla poszczególnych sektorów gospodarki Unii lub uczestniczącego państwa członkowskiego;

b) wzajemne powiązania nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy z gospodarką Unii lub uczestniczącego państwa członkowskiego;

c) zastępowalność nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy zarówno jako uczestnika rynku, jak i dostawcy usług dla klientów;

d) biznesową, strukturalną i operacyjną złożoność nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy.

2. Artykuł 52 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 58

Określanie istotności na podstawie znaczenia dla gospodarki dowolnego uczestniczącego państwa członkowskiego na żądanie właściwego organu krajowego

1. Właściwy organ krajowy może powiadomić EBC, że uważa określony nadzorowany podmiot za istotny ze względu na jego znaczenie dla krajowej gospodarki.

2. EBC dokona oceny informacji właściwego organu krajowego w oparciu o kryteria wymienione w art. 57 ust. 1.

3. Artykuł 57 stosuje się odpowiednio.

TYTUŁ 5

OKREŚLANIE ISTOTNOŚCI NA PODSTAWIE ZNACZENIA DZIAŁALNOŚCI TRANSGRANICZNEJ

Artykuł 59

Kryteria dla określania istotności na podstawie znaczenia działalności transgranicznej nadzorowanej grupy

1. Nadzorowana grupa może zostać przez EBC uznana za istotną na podstawie jej działalności transgranicznej jedynie w przypadku, gdy jej jednostka dominująca utworzyła jednostki zależne, będące również instytucjami kredytowymi, w więcej niż jednym innym uczestniczącym państwie członkowskim.

2. Nadzorowana grupa może zostać przez EBC uznana za istotną na podstawie jej działalności transgranicznej jedynie wtedy, gdy całkowita wartość jej aktywów przekracza 5 mld EUR oraz:

a) stosunek jej transgranicznych aktywów do całkowitej wartości jej aktywów przekracza 20 %;

b) stosunek jej transgranicznych pasywów do całkowitej wartości jej pasywów przekracza 20 %.

3. Artykuł 52 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 60

Transgraniczne aktywa i pasywa

1. „Transgraniczne aktywa", w kontekście nadzorowanej grupy, oznaczają część całkowitej wartości aktywów, w odniesieniu do której kontrahent jest instytucją kredytową albo inną osobą prawną lub fizyczną zlokalizowaną w uczestniczącym państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym jednostka dominująca przedmiotowej nadzorowanej grupy ma swoją siedzibę.

2. „Transgraniczne pasywa", w kontekście nadzorowanej grupy, oznaczają część całkowitej wartości pasywów, w odniesieniu do której kontrahent jest instytucją kredytową albo inną osobą prawną lub fizyczną zlokalizowaną w uczestniczącym państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym jednostka dominująca przedmiotowej nadzorowanej grupy ma swoją siedzibę.

TYTUŁ 6

OKREŚLANIE ISTOTNOŚCI NA PODSTAWIE WNIOSKOWANIA O PUBLICZNĄ POMOC FINANSOWĄ LUB OTRZYMANIA TAKIEJ POMOCY OD EMS

Artykuł 61

Wnioskowanie lub otrzymanie bezpośredniej publicznej pomocy finansowej od EMS

1. Wnioskowanie przez nadzorowany podmiot o bezpośrednią publiczną pomoc finansową ma miejsce wtedy, gdy przez członka EMS złożony został wniosek o udzielenie pomocy finansowej temu podmiotowi zgodnie z decyzją podjętą przez radę zarządzającą EMS na podstawie art. 19 Porozumienia ustanawiającego Europejski Mechanizm Stabilności w odniesieniu do bezpośredniego dokapitalizowania, oraz z instrumentami przyjętymi w ramach tej decyzji.

2. Bezpośrednią publiczną pomoc finansową uważa się za otrzymaną przez instytucję kredytową, gdy otrzymała ona tę pomoc zgodnie z decyzją i instrumentami, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 62

Obowiązek informowania EBC przez właściwe organy krajowe o możliwym wnioskowaniu o publiczną pomoc finansową lub otrzymaniu takiej pomocy przez mniej istotny nadzorowany podmiot

1. Bez uszczerbku dla obowiązku określonego w art. 96 w zakresie informowania EBC o pogorszeniu sytuacji finansowej mniej istotnego nadzorowanego podmiotu właściwy organ krajowy informuje EBC bezzwłocznie po uzyskaniu wiadomości o możliwej konieczności udzielenia publicznej pomocy finansowej mniej istotnemu nadzorowanemu podmiotowi pośrednio z EMS na szczeblu krajowym lub od EMS.

2. Właściwy organ krajowy przedkłada EBC do rozważanie swoją ocenę sytuacji finansowej mniej istotnego nadzorowanego podmiotu przed przesłaniem jej do EMS, z wyjątkiem odpowiednio uzasadnionych, szczególnie pilnych przypadków.

Artykuł 63

Rozpoczęcie i zakończenie bezpośredniego nadzoru

1. Nadzorowany podmiot, w stosunku do którego wnioskuje się o bezpośrednią publiczną pomoc finansową z EMS lub który otrzymał bezpośrednią publiczną pomoc finansową z EMS sklasyfikowany jest jako istotny nadzorowany podmiot od dnia, w którym złożony został wniosek o bezpośrednią publiczną pomoc finansową na jego rzecz.

2. Datę przejęcia przez EBC bezpośredniego nadzoru określa decyzja EBC wydana zgodnie z tytułem 2.

3. Artykuł 52 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 64

Zakres

Jeśli złożony został wniosek o bezpośrednią publiczną pomoc finansową w odniesieniu do nadzorowanego podmiotu, który jest częścią nadzorowanej grupy, wszystkie nadzorowane podmioty należące do tej nadzorowanej grupy uznaje się za istotne.

TYTUŁ 7

OKREŚLANIE ISTOTNOŚCI NA PODSTAWIE FAKTU, ŻE NADZOROWANY PODMIOT JEST JEDNĄ Z TRZECH NAJISTOTNIEJSZYCH INSTYTUCJI KREDYTOWYCH W UCZESTNICZĄCYM PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM

Artykuł 65

Kryteria określania trzech najistotniejszych instytucji kredytowych w uczestniczącym państwie członkowskim

1. Instytucja kredytowa lub nadzorowana grupa sklasyfikowane są jako istotne, jeśli są jedną z trzech najistotniejszych instytucji kredytowych lub nadzorowanych grup w uczestniczącym państwie członkowskim.

2. Dla celów określenia trzech najistotniejszych instytucji kredytowych lub nadzorowanych grup w uczestniczącym państwie członkowskim EBC i odpowiedni właściwy organ krajowy biorą pod uwagę odpowiednio wielkość nadzorowanego podmiotu i nadzorowanej grupy, określoną zgodnie z art. 50–55.

Artykuł 66

Procedura przeglądu

1. W odniesieniu do każdego państwa członkowskiego EBC ustali do dnia 1 października każdego roku kalendarzowego, czy trzy instytucje kredytowe lub nadzorowane grupy, których jednostka dominująca ma siedzibę w takim uczestniczącym państwie członkowskim, powinny być sklasyfikowane jako istotne nadzorowane podmioty.

2. Na żądanie EBC właściwe organy krajowe informują EBC o trzech najbardziej istotnych instytucjach kredytowych lub nadzorowanych grupach mających siedziby w ich odpowiednich państwach członkowskich do dnia 1 października danego roku kalendarzowego. Trzy najbardziej istotne instytucje kredytowe lub nadzorowane grupy właściwe organy krajowe ustalają na podstawie kryteriów wskazanych w art. 50–55.

3. Dla każdej z trzech najbardziej istotnych instytucji kredytowych lub nadzorowanych grup w uczestniczących państwach członkowskich odpowiednie właściwe organy krajowe przedstawiają EBC sprawozdanie opisujące historię nadzoru nad tymi instytucjami i ich profil ryzyka, chyba że dana instytucja kredytowa lub nadzorowana grupa są już sklasyfikowane jako istotne.

Po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 2, EBC przeprowadza własną ocenę. W tym celu EBC może zwrócić się do odpowiedniego właściwego organu krajowego o udzielenie wszelkich odpowiednich informacji.

4. Jeżeli w dniu 1 października danego roku jedna lub więcej najbardziej istotnych instytucji kredytowych lub nadzorowanych grup w uczestniczącym państwie członkowskim nie została sklasyfikowana jako istotny nadzorowany podmiot, EBC przyjmie decyzję zgodnie z tytułem 2 w odniesieniu do dowolnej z trzech instytucji kredytowych lub nadzorowanych grup, które nie są sklasyfikowane jako istotne.

5. Artykuł 52 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

TYTUŁ 8

DECYZJA EBC O OBJĘCIU BEZPOŚREDNIM NADZOREM MNIEJ ISTOTNYCH NADZOROWANYCH PODMIOTÓW NA PODSTAWIE ART. 6 UST. 5 LIT. B) ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE JEDNOLITEGO MECHANIZMU NADZORCZEGO

Artykuł 67

Kryteria podejmowania decyzji EBC na podstawie art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego

1. EBC może, zgodnie z art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, w każdej chwili postanowić, w drodze decyzji EBC, o bezpośrednim prowadzeniu nadzoru nad mniej istotnym nadzorowanym podmiotem lub mniej istotną nadzorowaną grupą, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia spójnego stosowania wysokich standardów nadzoru.

2. Przed podjęciem decyzji EBC, o której mowa w ust. 1, EBC weźmie pod uwagę między innymi następujące czynniki:

a) czy mniej istotny nadzorowany podmiot albo mniej istotna nadzorowana grupa są bliskie spełnienia jednego z kryteriów wymienionych w art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego;

b) wzajemne powiązania mniej istotnego nadzorowanego podmiotu albo mniej istotnej nadzorowanej grupy z innymi instytucjami kredytowymi;

c) czy dany mniej istotny nadzorowany podmiot jest jednostką zależną nadzorowanego podmiotu, który ma siedzibę w nieuczestniczącym państwie członkowskim albo w państwie trzecim i utworzył jedną lub kilka jednostek zależnych, które także są instytucjami kredytowymi, albo jeden lub kilka oddziałów w uczestniczących państwach członkowskich, z których przynajmniej jeden jest istotny;

d) fakt, że właściwy organ krajowy nie postępował zgodnie z instrukcjami EBC;

e) fakt, że właściwy organ krajowy nie postępował zgodnie z przepisami wymienionymi w pierwszym akapicie art. 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego;

f) fakt, że mniej istotny nadzorowany podmiot zawnioskował o lub otrzymał pośrednio pomoc finansową z EFSF lub EMS.

Artykuł 68

Procedura przygotowania decyzji EBC na podstawie art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego na wniosek właściwego organu krajowego

1. EBC, na wniosek właściwego organu krajowego, ocenia, czy zachodzi potrzeba sprawowania bezpośredniego nadzoru zgodnie z rozporządzeniem w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w odniesieniu do mniej istotnego nadzorowanego podmiotu lub mniej istotnej nadzorowanej grupy w celu zapewnienia spójnego stosowania wysokich standardów nadzoru.

2. Wniosek właściwego organu krajowego: a) określa mniej istotny nadzorowany podmiot lub mniej istotną nadzorowaną grupę, w stosunku do których właściwy organ krajowy uważa, że EBC powinien przejąć bezpośredni nadzór; oraz b) określa, dlaczego bezpośredni nadzór EBC nad mniej istotnym nadzorowanym podmiotem lub mniej istotną nadzorowaną grupą jest niezbędny dla zapewnienia spójnego stosowania wysokich standardów nadzoru.

3. Do wniosku właściwy organ krajowy załącza raport przedstawiający historię nadzoru nad tym nadzorowanym podmiotem lub nadzorowaną grupą i profil ryzyka tego podmiotu lub grupy.

4. Jeżeli EBC nie zgadza się z wnioskiem właściwego organu krajowego, przed dokonaniem ostatecznej oceny, czy sprawowanie przez EBC nadzoru nad mniej istotnym nadzorowanym podmiotem lub mniej istotną nadzorowaną grupą jest niezbędne dla zapewnienia spójnego stosowania wysokich standardów nadzoru, konsultuje się z zainteresowanym właściwym organem krajowym.

5. Jeżeli EBC stwierdzi, że sprawowanie bezpośredniego nadzoru przez EBC nad mniej istotnym nadzorowanym podmiotem lub mniej istotną nadzorowaną grupą jest niezbędne dla zapewnienia spójnego stosowania wysokich standardów nadzoru, przyjmie decyzję EBC zgodnie z tytułem 2.

Artykuł 69

Procedura przygotowania decyzji EBC na podstawie art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego z własnej inicjatywy EBC

1. EBC może zwrócić się do właściwego organu krajowego o przedłożenie raportu przedstawiającego historię nadzoru nad mniej istotnym nadzorowanym podmiotem lub mniej istotną nadzorowaną grupą i profil ryzyka tego podmiotu lub grupy. EBC określa termin przedstawienia tego raportu.

2. EBC przed dokonaniem ostatecznej oceny, czy sprawowanie przez EBC nadzoru nad mniej istotnym nadzorowanym podmiotem lub mniej istotną nadzorowaną grupą jest niezbędne dla zapewnienia spójnego stosowania wysokich standardów nadzoru, skonsultuje się z właściwym organem krajowym.

3. Jeżeli EBC stwierdzi, że sprawowanie bezpośredniego nadzoru przez EBC nad mniej istotnym nadzorowanym podmiotem lub mniej istotną nadzorowaną grupą jest niezbędne dla zapewnienia spójnego stosowania wysokich standardów nadzoru, przyjmie decyzję EBC zgodnie z tytułem 2.

TYTUŁ 9

SZCZEGÓLNE OKOLICZNOŚCI UZASADNIAJĄCE KLASYFIKACJĘ NADZOROWANEGO PODMIOTU JAKO MNIEJ ISTOTNEGO POMIMO SPEŁNIANIA KRYTERIÓW SKLASYFIKOWANIA JAKO ISTOTNEGO

Artykuł 70

Szczególne okoliczności powodujące klasyfikację istotnego nadzorowanego podmiotu jako mniej istotnego

1. Szczególne okoliczności, o jakich mowa w drugim i piątym akapicie art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (dalej zwane „szczególnymi okolicznościami") mają miejsce, jeżeli istnieją specyficzne i faktyczne okoliczności, ze względu na które klasyfikacja nadzorowanego podmiotu jako istotnego jest nieuzasadniona w świetle celów i zasad rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, a w szczególności potrzeby zapewnienia spójnego stosowania wysokich standardów nadzoru.

2. Termin „szczególne okoliczności" podlega ścisłej wykładni.

Artykuł 71

Ocena istnienia szczególnych okoliczności

1. Istnienie szczególnych okoliczności, uzasadniających klasyfikację jako mniej istotnego podmiotu, który w innych okolicznościach byłby istotny, określa się oddzielnie dla każdego przypadku oraz konkretnie w odniesieniu do danego nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy, nie zaś dla całych kategorii nadzorowanych podmiotów.

2. Artykuł 40 stosuje się odpowiednio.

3. Artykuły 44–46 oraz 48 i 49 stosuje się odpowiednio. EBC w drodze decyzji EBC wymienia powody uzasadniające istnienie szczególnych okoliczności.

Artykuł 72

Przegląd

1. EBC, przy pomocy odpowiednich właściwych organów krajowych, przynajmniej raz w roku dokonuje przeglądu, mającego na celu stwierdzenie, czy nadal istnieją szczególne okoliczności, na podstawie których nadzorowany podmiot lub nadzorowana grupa zostały uznane za mniej istotne.

2. Nadzorowany podmiot przedkłada wszelkie żądane przez EBC informacje i dokumenty potrzebne dla przeprowadzenia przeglądu, o którym mowa w ust. 1.

3. Jeżeli EBC stwierdzi, że szczególne okoliczności przestały istnieć, przyjmuje decyzję EBC skierowaną do właściwego nadzorowanego podmiotu, określającą, że został on sklasyfikowany jako istotny i nie zachodzą szczególne okoliczności.

4. Tytuł 2 części IV stosuje się odpowiednio.

CZĘŚĆ V

WSPÓLNE PROCEDURY

TYTUŁ 1

WSPÓŁPRACA W ODNIESIENIU DO WNIOSKU O UDZIELENIE ZEZWOLENIA NA PODJĘCIE DZIAŁALNOŚCI INSTYTUCJI KREDYTOWEJ

Artykuł 73

Powiadomienie EBC o wniosku o udzielenie zezwolenia na podjęcie działalności instytucji kredytowej

1. Właściwy organ krajowy, do którego wpłynął wniosek o udzielenie zezwolenia na podjęcie działalności instytucji kredytowej, która ma mieć siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, powiadamia EBC o otrzymaniu tego wniosku w terminie 15 dni roboczych.

2. Właściwy organ krajowy informuje również EBC o terminie, w jakim zgodnie z prawem krajowym należy podjąć decyzję i powiadomić wnioskodawcę.

3. Jeżeli wniosek jest niekompletny, właściwy organ krajowy, z własnej inicjatywy lub na wniosek EBC, zwróci się do wnioskodawcy o przedłożenie niezbędnych dodatkowych informacji. Właściwy organ krajowy przekazuje te dodatkowe informacje EBC w terminie 15 dni roboczych od ich otrzymania.

Artykuł 74

Ocena wniosku przez właściwy organ krajowy

Właściwy organ krajowy, do którego wpłynął wniosek, ocenia, czy wnioskodawca spełnia wszystkie warunki określone w prawie krajowym właściwego państwa członkowskiego.

Artykuł 75

Decyzja właściwego organu krajowego o odrzuceniu wniosku

Właściwe organy krajowe odrzucają wnioski, które nie spełniają warunków dla udzielenia zezwolenia określonych w stosownym prawie krajowym, a egzemplarz decyzji w tej sprawie przesyłają EBC.

Artykuł 76

Projekt decyzji właściwych organów krajowych w sprawie zezwolenia na podjęcie działalności instytucji kredytowej

1. Po upewnieniu się, że wnioskodawca spełnia warunki dla udzielenia zezwolenia określone w prawie krajowym, właściwy organ krajowy przygotowuje projekt decyzji w sprawie udzielenia przez EBC zezwolenia wnioskodawcy na podjęcie działalności instytucji kredytowej (zwany dalej „projektem decyzji w sprawie zezwolenia").

2. Właściwy organ krajowy zapewni powiadomienie EBC i wnioskodawcy o projekcie decyzji w sprawie zezwolenia przynajmniej na 20 dni roboczych przed upływem maksymalnego terminu zakończenia okresu oceny określonego w stosownym prawie krajowym.

3. Właściwy organ krajowy może zaproponować załączenie do projektu decyzji w sprawie zezwolenia zaleceń, warunków lub ograniczeń zgodnie z prawem krajowym i unijnym. W takim przypadku właściwy organ krajowy jest odpowiedzialny za ocenę spełniania warunków lub ograniczeń.

Artykuł 77

Ocena wniosków przez EBC i wysłuchanie wnioskodawców

1. EBC dokonuje oceny wniosku w oparciu warunki udzielenia zezwolenia określone w stosownym prawie unijnym. Jeżeli EBC uzna, że warunki te nie są spełnione, umożliwi wnioskodawcy wypowiedzenie się na piśmie co do stanu faktycznego i zarzutów, które mają znaczenie dla oceny, zgodnie z art. 31.

2. Jeżeli niezbędne jest odbycie posiedzenia oraz w innych odpowiednio uzasadnionych sytuacjach EBC może przedłużyć maksymalny termin dla podjęcia decyzji zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. O przedłużeniu terminu należy zawiadomić wnioskodawcę zgodnie z art. 35 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 78

Decyzje EBC w sprawie wniosku

1. EBC podejmuje decyzje na podstawie projektu decyzji w sprawie zezwolenia otrzymanego od właściwego organu krajowego w terminie 10 dni roboczych, chyba że zgodnie z art. 77 ust. 2 podjęta została decyzja o przedłużeniu maksymalnego terminu. EBC może podtrzymać projekt decyzji w sprawie zezwolenia, wyrażając w ten sposób zgodę na zezwolenie, lub wyrazić sprzeciw wobec projektu decyzji w sprawie zezwolenia.

2. EBC opiera swoją decyzję na ocenie wniosku, projektu decyzji w sprawie zezwolenia oraz ewentualnych uwag wnioskodawcy, przedstawionych zgodnie z art. 77.

3. Jeżeli EBC nie podejmie decyzji w terminie wskazanym w ust. 1, projektu decyzji w sprawie zezwolenia przygotowany przez właściwy organ krajowy uważa się za przyjęty.

4. EBC przyjmuje decyzję o udzieleniu zezwolenia, jeśli wnioskodawca spełnia wszystkie warunki udzielenia zezwolenia zgodnie z odpowiednim prawem unijnym i prawem krajowym państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca ma siedzibę.

5. Decyzja o udzieleniu zezwolenia obejmuje działalność wnioskodawcy jako instytucji kredytowej zgodnie z przepisami właściwego prawa krajowego, bez uszczerbku dla ewentualnych dodatkowych wymogów określonych we właściwym prawie krajowym dotyczących zezwolenia na działalność inną niż polegająca na przyjmowaniu depozytów lub innych środków podlegających zwrotowi i udzielaniu kredytów na własny rachunek.

Artykuł 79

Procedura dotycząca wygaśnięcia zezwolenia

Zezwolenie wygasa w sytuacjach, o których mowa w art. 18 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE, jeśli stanowi tak prawo krajowe. Właściwe organy krajowe informują EBC o indywidualnych przypadkach wygaśnięcia zezwolenia. EBC następnie upublicznia informację o wygaśnięciu zezwolenia zgodnie z odpowiednim prawem krajowym, uprzednio informując odpowiedni właściwy organ krajowy oraz zainteresowany nadzorowany podmiot.

TYTUŁ 2

WSPÓŁPRACA W ODNIESIENIU DO COFNIĘCIA ZEZWOLENIA

Artykuł 80

Propozycja właściwych organów krajowych w sprawie cofnięcia zezwolenia

1. Jeżeli właściwy organ krajowy uzna, że zezwolenie udzielone instytucji kredytowej powinno zostać w całości lub w części cofnięte zgodnie ze stosownym prawem unijnym lub krajowym, w tym na wniosek samej instytucji kredytowej, przedkłada EBC projekt decyzji w sprawie proponowanego cofnięcia zezwolenia (dalej zwany „projektem decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia") wraz z ewentualnymi dokumentami na jej poparcie.

2. Właściwy organ krajowy powinien skoordynować swoje działania w odniesieniu do projektu decyzji w sprawie zezwolenia z krajowym właściwym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (dalej zwanym „krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji").

Artykuł 81

Ocena projektu decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia przez EBC

1. EBC bez zbędnej zwłoki dokonuje oceny projektu decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia. W szczególności bierze pod uwagę uzasadnienie dla potraktowania sprawy jako pilnej, przedstawione przez właściwy organ krajowy.

2. Prawo do bycia wysłuchanym, określone w art. 31, stosuje się.

Artykuł 82

Ocena z własnej inicjatywy EBC i konsultacja z właściwymi organami krajowymi

1. Jeżeli EBC uzyska wiadomość o okolicznościach, które mogą być podstawą cofnięcia zezwolenia, dokona z własnej inicjatywy oceny, czy zgodnie ze stosownym prawem unijnym zezwolenie powinno zostać cofnięte.

2. EBC może w każdym czasie konsultować się z odpowiednimi właściwymi organami krajowymi. Jeżeli EBC zamierza cofnąć zezwolenie, konsultuje się z właściwym organem krajowym państwa członkowskiego, w którym instytucja kredytowa ma siedzibę, przynajmniej 25 dni roboczych przed datą planowanego wydania decyzji. W odpowiednio uzasadnionych pilnych przypadkach termin przeznaczony na konsultacje może zostać skrócony do pięciu dni roboczych.

3. Jeżeli EBC zamierza cofnąć zezwolenie, informuje właściwy organ krajowy o wszelkich uwagach zgłoszonych przez instytucją kredytową. Prawo instytucji kredytowej do bycia wysłuchaną, określone w art. 31, stosuje się.

4. EBC koordynuje swoje działania w odniesieniu do propozycji w sprawie cofnięcia zezwolenia z krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz informuje właściwy organ krajowy natychmiast po podjęciu kontaktu z krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 83

Decyzja EBC o cofnięciu zezwolenia

1. EBC podejmuje decyzję o cofnięciu zezwolenia bez zbędnej zwłoki. Podejmując decyzję, może zaakceptować lub odrzucić przedstawiony projekt decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia.

2. Przy podejmowaniu decyzji EBC bierze pod uwagę wszystkie następujące okoliczności: a) swoją ocenę okoliczności uzasadniających cofnięcie zezwolenia; b) projekt decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia, jeśli ma to zastosowanie; c) konsultacje z odpowiednim właściwym organem krajowym oraz, w sytuacjach gdy właściwy organ krajowy nie jest krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (wraz z właściwym organem krajowym zwanym dalej „organami krajowymi"); d) uwagi przedstawione przez instytucję kredytową zgodnie z art. 81 ust. 2 i art. 82 ust. 3.

3. EBC podejmuje także decyzję w sytuacjach opisanych w art. 84, jeśli odpowiedni krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie sprzeciwia się cofnięciu zezwolenia lub jeśli EBC stwierdzi, że organy krajowe nie wdrożyły właściwych działań niezbędnych dla utrzymania stabilności finansowej.

Artykuł 84

Procedura w przypadku ewentualnego podjęcia środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy krajowe

1. Jeżeli krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgłosi sprzeciw wobec planowanego przez EBC cofnięcia zezwolenia, EBC i krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalą wspólnie okres, przez który EBC wstrzyma procedurę cofnięcia zezwolenia. EBC powiadomi właściwy organ krajowy bezzwłocznie po podjęciu kontaktu z krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu dokonania powyższych ustaleń.

2. Po upływie ustalonego okresu EBC dokona oceny, czy zamierza kontynuować procedurę cofnięcia zezwolenia, czy też przedłużyć uzgodniony termin zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, biorąc pod uwagę poczyniony postęp. EBC konsultuje się z właściwym organem krajowym i krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli nie jest on właściwym organem krajowym. Właściwy organ krajowy informuje EBC o środkach podjętych przez te organy oraz o swojej ocenie skutków cofnięcia zezwolenia.

3. Jeżeli krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie sprzeciwia się cofnięciu zezwolenia lub jeżeli EBC stwierdzi, że organy krajowe nie wdrożyły właściwych działań niezbędnych dla utrzymania stabilności finansowej, stosuje się art. 83.

TYTUŁ 3

WSPÓŁPRACA DOTYCZĄCA NABYCIA ZNACZNYCH PAKIETÓW AKCJI

Artykuł 85

Powiadomienie właściwego organu krajowego o nabyciu znacznego pakietu akcji

1. Właściwy organ krajowy, który otrzymał powiadomienie o zamiarze nabycia znacznego pakietu akcji instytucji kredytowej w danym uczestniczącym państwie członkowskim, powiadamia o tym EBC nie później niż pięć dni roboczych od potwierdzenie odbioru powiadomienia zgodnie z art. 22 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE.

2. Właściwy organ krajowy powiadamia EBC, jeżeli niezbędne jest zawieszenie okresu przeznaczonego na dokonanie oceny ze względu na konieczność zwrócenia się o dodatkowe informacje. Właściwy organ krajowy przesyła do EBC takie dodatkowe informacje w ciągu pięciu dni roboczych od ich otrzymania.

3. Właściwy organ krajowy powiadamia także EBC o terminie, w jakim zgodnie z odpowiednim prawem krajowym wnioskodawca powinien zostać powiadomiony o decyzji w sprawie sprzeciwu wobec nabycia znacznego pakietu akcji lub braku takiego sprzeciwu.

Artykuł 86

Ocena planowanego nabycia

1. Właściwy organ krajowy, który został powiadomiony o zamiarze nabycia znacznego pakietu akcji instytucji kredytowej, ocenia, czy planowane nabycie jest zgodne ze wszystkimi warunkami określonymi we właściwym prawie unijnym i krajowym. Po dokonaniu tej oceny właściwy organ krajowy sporządza dla EBC projekt decyzji w sprawie sprzeciwu wobec nabycia znacznego pakietu akcji lub braku takiego sprzeciwu.

2. Właściwy organ krajowy przedkłada EBC projekt decyzji w sprawie sprzeciwu wobec nabycia znacznego pakietu akcji lub braku takiego sprzeciwu przynajmniej 15 dni roboczych przed upływem okresu oceny określonego w stosownym unijnym prawie.

Artykuł 87

Decyzja EBC w sprawie nabycia

EBC podejmuje decyzję w sprawie sprzeciwu wobec nabycia lub braku takiego sprzeciwu w oparciu o swoją ocenę planowanego nabycia oraz projekt decyzji przedłożony przez właściwy organ krajowy. Prawo do bycia wysłuchanym, określone w art. 31, stosuje się.

TYTUŁ 4

POWIADAMIANIE O DECYZJACH WE WSPÓLNYCH PROCEDURACH

Artykuł 88

Procedury powiadamiania o decyzjach

1. EBC bez zbędnej zwłoki powiadamia strony zgodnie z art. 35 o następujących decyzjach:

a) decyzji EBC o cofnięciu zezwolenia instytucji kredytowej;

b) decyzji EBC w sprawie nabycia znacznego pakietu akcji instytucji kredytowej.

2. EBC bez zbędnej zwłoki powiadamia odpowiedni właściwy organ krajowy o następujących decyzjach:

a) decyzji EBC w sprawie wniosku o zezwolenie dla instytucji kredytowej;

b) decyzji EBC o cofnięciu zezwolenia instytucji kredytowej;

c) decyzji EBC w sprawie nabycia znacznego pakietu akcji instytucji kredytowej.

3. Właściwy organ krajowy powiadamia wnioskodawcę ubiegającego się o zezwolenie o następujących decyzjach:

a) projekcie decyzji w sprawie zezwolenia;

b) decyzji właściwego organu krajowego o odrzuceniu wniosku o udzielenie zezwolenia w przypadkach, gdy wnioskodawca nie spełnia warunków udzielenia zezwolenia określonych w odpowiednim prawie krajowym;

c) decyzji EBC o zgłoszeniu sprzeciwu wobec projektu decyzji w sprawie zezwolenia, o którym mowa w lit. a);

d) decyzji EBC w sprawie zezwolenia.

4. Właściwy organ krajowy powiadamia krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o decyzji EBC o cofnięciu zezwolenia instytucji kredytowej.

5. EBC powiadamia Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) o każdej decyzji o udzieleniu lub cofnięciu zezwolenia instytucji kredytowej oraz o każdym przypadku wygaśnięcia zezwolenia. Powiadamiając EUNB, EBC określa przesłanki decyzji o cofnięciu zezwolenia oraz wygaśnięcia zezwolenia.

CZĘŚĆ VI

PROCEDURY NADZORU NAD ISTOTNYMI NADZOROWANYMI PODMIOTAMI

TYTUŁ 1

NADZÓR NAD ISTOTNYMI NADZOROWANYMI PODMIOTAMI I POMOC WŁAŚCIWYCH ORGANÓW KRAJOWYCH

Artykuł 89

Nadzór nad istotnymi nadzorowanymi podmiotami

EBC prowadzi bezpośredni nadzór nad istotnymi nadzorowanymi podmiotami zgodnie z procedurami określonymi w części II, w szczególności w odniesieniu do zadań i składu wspólnych zespołów nadzorczych.

Artykuł 90

Funkcja właściwych organów krajowych związana z udzielaniem pomocy EBC

1. Właściwy organ krajowy udziela EBC pomocy w wykonywaniu zadań na warunkach określonych w rozporządzeniu w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i w niniejszym rozporządzeniu, a w szczególności wykonuje następujące działania:

a) przedkłada EBC projekty decyzji w odniesieniu do istotnych nadzorowanych podmiotów mających siedzibę w swoim uczestniczącym państwie członkowskim, zgodnie z art. 91;

b) udziela EBC pomocy przy sporządzaniu i wdrażaniu wszelkich aktów związanych z wykonywaniem zadań powierzonych EBC przez rozporządzenie w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, w tym udziela pomocy w zakresie działań weryfikacyjnych i bieżącej oceny sytuacji istotnego nadzorowanego podmiotu;

c) udziela EBC pomocy w zakresie egzekwowania jego decyzji, w razie konieczności korzystając z uprawnień, o których mowa w trzecim akapicie art. 9 ust. 1 i art. 11 ust. 2 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

2. Przy udzielaniu pomocy EBC, właściwy organ krajowy stosuje się do instrukcji EBC w odniesieniu do istotnych nadzorowanych podmiotów.

Artykuł 91

Projekty decyzji sporządzane przez właściwe organy krajowe do analizy przez EBC

1. Zgodnie z art. 6 ust. 3 i art. 6 ust. 7 lit. b) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego EBC może zwrócić się do właściwego organu krajowego o sporządzenie projektu decyzji dotyczącej wykonywania zadań, o których mowa w art. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, do analizy przez EBC.

We wniosku EBC określa termin przesłania EBC projektu decyzji.

2. Właściwy organ krajowy może także z własnej inicjatywy przedłożyć EBC projekt decyzji dotyczącej istotnego nadzorowanego podmiotu do analizy poprzez wspólny zespół nadzorczy.

Artykuł 92

Wymiana informacji

EBC i właściwe organy krajowe bez zbędnej zwłoki wymieniają informacje dotyczące istotnych nadzorowanych podmiotów, jeżeli istnieją poważne przesłanki, aby przypuszczać, że istotne nadzorowane podmioty nie gwarantują już zdolności wywiązywania się ze zobowiązań wobec swoich wierzycieli, a w szczególności nie zapewniają już bezpieczeństwa aktywom powierzonym im przez deponentów, lub jeżeli istnieją poważne przesłanki, aby stwierdzić, że dana instytucja kredytowa nie jest w stanie zwrócić powierzonych jej depozytów, o jakich mowa w art. 1 ust. 3 lit. i) dyrektywy 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [1]. Wymiana informacji następuje przed wydaniem decyzji dotyczącej takiego stwierdzenia.

TYTUŁ 2

SPEŁNIANIE WYMOGÓW DOTYCZĄCYCH KOMPETENCJI I REPUTACJI ODNOSZĄCYCH SIĘ DO OSÓB ODPOWIADAJĄCYCH ZA ZARZĄDZANIE INSTYTUCJAMI KREDYTOWYMI

Artykuł 93

Ocena odpowiedniości członków zarządu istotnych nadzorowanych podmiotów

1. W celu zapewnienia, aby instytucje posiadały solidne zasady zarządzania, oraz bez uszczerbku dla stosownego prawa unijnego i krajowego oraz przepisów części V, istotny nadzorowany podmiot powiadamia odpowiedni właściwy organ krajowy o każdej zmianie członków organów zarządzających pełniących funkcje zarządcze i nadzorcze (dalej zwanych „kadrą kierowniczą") w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 oraz art. 3 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, w tym o odnowieniu kadencji kadry kierowniczej. Odpowiedni właściwy organ krajowy bez zbędnej zwłoki powiadamia EBC o każdej takiej zmianie, informując jednocześnie o terminie podjęcia decyzji i powiadomienia o niej zgodnie ze stosownym prawem krajowym.

2. W celu oceny odpowiedniości kadry kierowniczej istotnych nadzorowanych podmiotów EBC przysługują te same uprawnienia nadzorcze, jakie zgodnie ze stosownym prawem unijnym i krajowym przysługują właściwym organom krajowym.

Artykuł 94

Bieżąca kontrola odpowiedniości kadry kierowniczej

1. Istotny nadzorowany podmiot informuje odpowiedni właściwy organ krajowy o wszelkich nowych okolicznościach, które mogą mieć wpływ na początkową ocenę odpowiedniości lub wszelkich innych kwestiach, które mogą mieć wpływ na odpowiedniość członka kadry kierowniczej bez zbędnej zwłoki po uzyskaniu wiadomości o takich okolicznościach lub kwestiach przez nadzorowany podmiot lub odpowiedniego członka kadry kierowniczej. Odpowiedni właściwy organ krajowy bez zbędnej zwłoki informuje EBC o takich nowych okolicznościach lub kwestiach.

2. EBC może przeprowadzić nową ocenę w oparciu o nowe okoliczności lub kwestie, o których mowa w ust. 1, lub jeśli uzyska wiadomość o nowych okolicznościach, które mogą mieć wpływ na odpowiedniość członka kadry kierowniczej. W takim przypadku EBC decyduje o podjęciu właściwych działań zgodnie z odpowiednim prawem unijnym i krajowym oraz bez zbędnej zwłoki informuje odpowiedni właściwy organ krajowy o podjętych działaniach.

[1] Dyrektywa 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 135 z 31.5.1994, s. 5).

TYTUŁ 3

INNE PROCEDURY STOSOWANE PRZEZ ISTOTNE NADZOROWANE PODMIOTY

Artykuł 95

Zapytania, powiadomienia lub wnioski składane przez istotne nadzorowane podmioty

1. Bez uszczerbku dla szczególnych procedur, o których mowa w szczególności w części V, oraz dla zwykłych kontaktów z nadzorującym go właściwym organem krajowym, istotny nadzorowany podmiot kieruje do EBC wszelkie zapytania, powiadomienia lub wnioski związane z wykonywaniem zadań powierzonych EBC.

2. EBC wszelkie takie zapytania, powiadomienia lub wnioski udostępnia właściwemu organowi krajowemu oraz może zwrócić się do właściwego organu krajowego o sporządzenie projektu decyzji zgodnie z art. 91.

3. W przypadku istotnych zmian w porównaniu do stanu objętego zezwoleniem udzielonym w związku z początkowym zapytaniem, powiadomieniem lub wnioskiem, istotny nadzorowany podmiot kieruje do EBC nowe zapytanie, powiadomienie lub wniosek zgodnie z procedurą określoną w ust. 1.

CZĘŚĆ VII

PROCEDURY DOTYCZĄCE NADZORU NAD MNIEJ ISTOTNYMI NADZOROWANYMI PODMIOTAMI

TYTUŁ 1

POWIADAMIANIE EBC PRZEZ WŁAŚCIWE ORGANY KRAJOWE O ISTOTNYCH PROCEDURACH NADZORCZYCH WŁAŚCIWYCH ORGANÓW KRAJOWYCH ORAZ O PROJEKTACH ISTOTNYCH DECYZJI NADZORCZYCH

Artykuł 96

Pogorszenie sytuacji finansowej mniej istotnego nadzorowanego podmiotu

Właściwy organ krajowy informuje EBC, jeżeli sytuacja finansowa któregokolwiek mniej istotnego nadzorowanego podmiotu ulegnie nagłemu i znacznemu pogorszeniu, zwłaszcza gdy takie pogorszenie mogłoby prowadzić do wnioskowania o bezpośrednią lub pośrednią publiczną pomoc finansową od EMS, bez uszczerbku dla stosowania art. 62.

Artykuł 97

Powiadamianie EBC przez właściwe organy krajowe o istotnych procedurach nadzorczych właściwych organów krajowych

1. W celu umożliwienia EBC sprawowania nadzoru nad funkcjonowaniem Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, zgodnie z art. 6 ust. 5 lit. c) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, właściwe organy krajowe przekazują EBC informacje dotyczące istotnych procedur nadzorczych właściwych organów krajowych odnoszących się do mniej istotnych nadzorowanych podmiotów. EBC określi ogólne kryteria – w szczególności biorąc pod uwagę sytuacje, w których może wystąpić ryzyko oraz potencjalny wpływ danego mniej istotnego podmiotu na krajowy system finansowy – dla ustalania, jakie informacje w odniesieniu do których mniej istotnych nadzorowanych podmiotów mają być mu przekazywane. Informacje te właściwe organy krajowe przekazują przed rozpoczęciem procedury, a w odpowiednio uzasadnionych przypadkach jednocześnie z jej rozpoczęciem.

2. Istotne procedury nadzorcze właściwych organów krajowych, o których mowa w ust. 1, obejmują:

a) odwołanie członków organów zarządzających mniej istotnych nadzorowanych podmiotów i powołanie nadzwyczajnego zarządcy w celu przejęcia zarządu mniej istotnych nadzorowanych podmiotów; oraz

b) procedury mające znaczny wpływ na mniej istotny nadzorowany podmiot.

3. Poza wymogami dotyczącymi informowania określonymi przez EBC zgodnie z niniejszym artykułem, EBC może w każdym czasie zażądać od właściwych organów krajowych o dodatkowych informacji dotyczących wykonywanych przez nie zadań w odniesieniu do mniej istotnych nadzorowanych podmiotów.

4. Poza wymogami dotyczącymi informowania określonymi przez EBC zgodnie z niniejszym artykułem, właściwe organy krajowe z własnej inicjatywy powiadamiają EBC o każdej innej procedurze nadzorczej właściwych organów krajowych:

a) którą uważają za istotną; lub

b) która może negatywnie wpłynąć na reputację Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

5. Jeżeli EBC zwraca się do właściwego organu krajowego o dalszą ocenę poszczególnych aspektów istotnej procedury nadzorczej właściwego organu krajowego, w swoim żądaniu precyzuje, których aspektów ono dotyczy. EBC i właściwy organ krajowy zapewnią drugiej stronie odpowiedni czas umożliwiający sprawne funkcjonowanie procedury i Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego jako całości.

Artykuł 98

Powiadamianie EBC przez właściwe organy krajowe o projektach istotnych decyzji nadzorczych

1. W celu umożliwienia EBC wykonywania nadzoru nad funkcjonowaniem Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, zgodnie z art. 6 ust. 5 lit. c) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, właściwe organy krajowe przesyłają EBC projekty decyzji nadzorczych, które spełniają kryteria określone w ust. 2 i 3 w przypadkach, gdy projekt decyzji dotyczy mniej istotnych nadzorowanych podmiotów, co do których EBC uznał, że w oparciu o ogólne kryteria określone przez EBC w odniesieniu do ryzyka, na jakie narażony jest dany podmiot oraz potencjalny wpływ tego podmiotu na krajowy system finansowy, informacje takie mają być przekazywane EBC.

2. Z zastrzeżeniem ust. 1 projekty decyzji nadzorczych przesyła się do EBC przed skierowaniem ich do mniej istotnych nadzorowanych podmiotów, jeżeli decyzje te:

a) dotyczą odwołania członków organów zarządzających mniej istotnych nadzorowanych podmiotów i powołania nadzwyczajnych zarządców; lub

b) mają znaczny wpływ na mniej istotny nadzorowany podmiot.

3. Poza wymogami dotyczącymi informowania, określonymi w ust. 1 i 2, właściwe organy krajowe przekazują EBC wszystkie inne projekty decyzji nadzorczych:

a) co do których pragną uzyskać pogląd EBC; lub

b) które mogą negatywnie wpłynąć na reputację Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

4. Właściwe organy krajowe przesyłają EBC projekty decyzji spełniających kryteria określone w ust. 1, 2 i 3, które wobec tego uważane są za istotne projekty decyzji nadzorczych, przynajmniej 10 dni przed planowaną datą przyjęcia tych decyzji. EBC wyraża swoją opinię w rozsądnym terminie przed planowanym przyjęciem decyzji. W nagłych sytuacjach odpowiedni właściwy organ krajowy określa rozsądny termin na przesłanie EBC projektu decyzji spełniającej kryteria wskazane w ust. 1, 2 i 3.

TYTUŁ 2

PRZEDSTAWIANIE EBC SPRAWOZDAŃ *EX POST* PRZEZ WŁAŚCIWE ORGANY KRAJOWE W ODNIESIENIU DO MNIEJ ISTOTNYCH NADZOROWANYCH PODMIOTÓW

Artykuł 99

Ogólny obowiązek właściwych organów krajowych składania sprawozdań EBC

1. W celu umożliwienia EBC wykonywania nadzoru nad funkcjonowaniem Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, zgodnie z art. 6 ust. 5 lit. c) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, i bez uszczerbku dla rozdziału 1, EBC może żądać od właściwych organów krajowych regularnego składania sprawozdań dotyczących podjętych środków oraz realizacji zadań powierzonych im zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. EBC corocznie informuje właściwe organy krajowe o kategoriach mniej istotnych nadzorowanych podmiotów i rodzaju wymaganych informacji.

2. Wymogi określone w ust. 1 pozostają bez uszczerbku dla możliwości skorzystania przez EBC z uprawnień, o których mowa w art. 10–13 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w odniesieniu do mniej istotnych nadzorowanych podmiotów.

Artykuł 100

Częstotliwość i zakres składania sprawozdań EBC przez właściwe organy krajowe

Właściwe organy krajowe składają EBC roczne sprawozdanie dotyczące mniej istotnych nadzorowanych podmiotów, mniej istotnych nadzorowanych grup lub kategorii mniej istotnych nadzorowanych podmiotów zgodnie z wymogami EBC.

CZĘŚĆ VIII

WSPÓŁPRACA POMIĘDZY EBC, WŁAŚCIWYMI ORGANAMI KRAJOWYMI I WYZNACZONYMI ORGANAMI KRAJOWYMI W ODNIESIENIU DO ZADAŃ I INSTRUMENTÓW MAKROOSTROŻNOŚCIOWYCH

TYTUŁ 1

DEFINICJA INSTRUMENTÓW MAKROOSTROŻNOŚCIOWYCH

Artykuł 101

Przepisy ogólne

1. Dla celów niniejszej części instrumenty makroostrożnościowe oznaczają którykolwiek z poniższych instrumentów:

a) bufory kapitałowe w rozumieniu art. 130–142 dyrektywy 2013/36/UE;

b) środki w odniesieniu do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie lub podgrupy takich instytucji, zgodnie z art. 458 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

c) wszelkie inne środki, które powinny zostać podjęte przez właściwe organy krajowe lub wyznaczone organy krajowe mające na celu zaradzenie ryzyku systemowemu lub makroostrożnościowemu, przewidziane i podlegające procedurom wskazanym w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 oraz dyrektywie 2013/36/UE w sytuacjach określonych szczegółowo w stosowanym prawie unijnym.

2. Procedury makroostrożnościowe, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, nie stanowią procedur nadzorczych EBC lub procedur nadzorczych właściwych organów krajowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla art. 22 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w odniesieniu do decyzji kierowanych do poszczególnych nadzorowanych podmiotów.

Artykuł 102

Stosowanie instrumentów makroostrożnościowych przez EBC

EBC stosuje instrumenty makroostrożnościowe, o których mowa w art. 101, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz z art. 5 ust. 2 i art. 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, a w przypadku gdy instrumenty makroostrożnościowe przewidziane są w dyrektywie, zgodnie z przepisami wdrażającymi tę dyrektywę do prawa krajowego. Jeżeli wyznaczony organ krajowy nie ustali wskaźnika bufora, nie ma to wpływu na możliwość określenia wymogów dotyczących buforów przez EBC zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz art. 5 ust. 2 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

TYTUŁ 2

PRZEPISY PROCEDURALNE DOTYCZĄCE KORZYSTANIA Z INSTRUMENTÓW MAKROOSTROŻNOŚCIOWYCH

Artykuł 103

Lista właściwych organów krajowych i wyznaczonych organów krajowych odpowiedzialnych za stosowanie instrumentów makroostrożnościowych

EBC gromadzi informacje przekazywane przez właściwe organy krajowe i wyznaczone organy krajowe uczestniczących państw członkowskich o nazwach organów wyznaczonych do stosowania odpowiednich instrumentów makroostrożnościowych, o jakich mowa w art. 101, oraz o instrumentach makroostrożnościowych, jakie organy te mogą stosować.

Artykuł 104

Wymiana informacji i współpraca w odniesieniu do stosowania instrumentów makroostrożnościowych przez właściwy organ krajowy lub wyznaczony organ krajowy

1. Zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego właściwy organ krajowy lub wyznaczony organ krajowy, który zamierza stosować takie instrumenty, informuje o tym EBC 10 dni roboczych przed podjęciem decyzji w tej sprawie. Niezależnie od powyższego, jeśli właściwy organ krajowy lub wyznaczony organ krajowy zamierza stosować instrumenty makroostrożnościowe, informuje EBC najwcześniej jak to możliwe o zidentyfikowanym przez siebie ryzyku makroostrożnościowym lub systemowym oraz w miarę możności o szczegółach instrumentu, który ma zostać zastosowany. Informacje te w miarę możności powinny obejmować specyfikę planowanego środka, w tym planowaną datę jego zastosowania.

2. Powiadomienie właściwy organ krajowy lub wyznaczony organ krajowy przekazuje EBC.

3. Jeżeli EBC sprzeciwia się stosowaniu przez właściwy organ krajowy lub wyznaczony organ krajowy planowanego środka, przedstawi uzasadnienie swojego sprzeciwu w terminie pięciu dni roboczych od dnia otrzymania powiadomienia o zamiarze jego zastosowania. Sprzeciw wraz z uzasadnieniem sporządza się na piśmie. Właściwy organ krajowy lub wyznaczony organ krajowy należycie uwzględnia to uzasadnienie, zanim podejmie kolejne stosowne działania w związku z decyzją.

Artykuł 105

Wymiana informacji i współpraca w odniesieniu do stosowania instrumentów makroostrożnościowych przez EBC

1. Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, EBC, jeśli z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwych organów krajowych albo wyznaczonych organów krajowych zamierza zastosować wyższe wymogi dotyczące buforów kapitałowych lub zastosować surowsze środki mające zaradzić ryzykom systemowym lub makroostrożnościowym, blisko współpracuje z wyznaczonymi organami krajowymi w danych państwach członkowskich, a w szczególności powiadamia o swoim zamiarze dane właściwe organy krajowe lub wyznaczone organy krajowe dziesięć dni roboczych przed podjęciem takiej decyzji. Niezależnie od powyższego, jeżeli EBC zamierza zastosować wyższe wymogi dotyczące buforów kapitałowych lub zastosować surowsze środki mające zaradzić ryzykom systemowym lub makroostrożnościowym na szczeblu instytucji kredytowych z zastrzeżeniem procedur ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 oraz dyrektywie 2013/36/UE w przypadkach szczegółowo określonych w stosownym prawie unijnym, informuje właściwy organ krajowy lub wyznaczony organ krajowy najwcześniej jak to możliwe o zidentyfikowanym przez siebie ryzyku makroostrożnościowym lub systemowym dla systemu finansowego oraz w miarę możności o szczegółach narzędzia, które ma zostać zastosowane. Informacje te w miarę możności powinny obejmować specyfikę planowanego środka, w tym planowana datę jego zastosowania.

2. Jeżeli dany właściwy organ krajowy lub wyznaczony organ krajowy sprzeciwia się stosowaniu przez EBC planowanego środka, przedstawi EBC uzasadnienie swojego sprzeciwu w terminie pięciu dni roboczych od dnia otrzymania powiadomienia o zamiarze jego zastosowania. Sprzeciw wraz z uzasadnieniem sporządza się na piśmie. EBC należycie uwzględnia to uzasadnienie, zanim podejmie kolejne stosowne działania w związku z decyzją.

CZĘŚĆ IX

PROCEDURY DOTYCZĄCE BLISKIEJ WSPÓŁPRACY

TYTUŁ 1

ZASADY OGÓLNE I WSPÓLNE PRZEPISY

Artykuł 106

Procedura ustanowienia bliskiej współpracy

EBC dokonuje oceny wniosków państw członkowskich, których walutą nie jest euro, o ustanowienie bliskiej współpracy zgodnie z procedurą określoną w decyzji EBC/2014/5 ([1]).

Artykuł 107

Zasady mające zastosowanie po ustanowieniu bliskiej współpracy

1. Począwszy od dnia, od którego stosuje się decyzję EBC ustanawiająca bliską współpracę pomiędzy EBC a właściwym organem krajowym państwa członkowskiego spoza strefy euro, wydaną na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, oraz do czasu zakończenia lub zawieszenia takiej bliskiej współpracy, EBC wykonuje zadania, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 5 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w odniesieniu do nadzorowanych podmiotów i nadzorowanych grup mających siedzibę we właściwym blisko współpracującym uczestniczącym państwie członkowskim, zgodnie z art. 6 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

2. Jeżeli zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego ustanowiono bliską współpracę, EBC i blisko współpracujący właściwy organ krajowy mają – w odniesieniu do istotnych nadzorowanych podmiotów i grup oraz mniej istotnych nadzorowanych podmiotów i grup mających siedzibę w danym blisko współpracującym uczestniczącym państwie członkowskim – pozycję porównywalną z istotnymi nadzorowanymi podmiotami i grupami oraz mniej istotnymi nadzorowanymi podmiotami i grupami mającymi siedzibę w państwach członkowskich strefy euro, przy uwzględnieniu, że EBC nie przysługują bezpośrednio stosowane uprawnienia wobec istotnych nadzorowanych podmiotów i grup oraz mniej istotnych nadzorowanych podmiotów i grup mających siedzibę w blisko współpracującym uczestniczącym państwie członkowskim.

([1]) Decyzja EBC/2014/5 z dnia 31 stycznia 2014 r. w sprawie bliskiej współpracy z właściwymi organami krajowymi państw członkowskich, których walutą nie jest euro (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

3. Zgodnie z art. 6 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego EBC może kierować do blisko współpracującego właściwego organu krajowego instrukcje w odniesieniu do istotnych nadzorowanych podmiotów i grup oraz jedynie ogólne instrukcje w odniesieniu do mniej istotnych nadzorowanych podmiotów i grup.

4. Bliska współpraca kończy się z dniem, w którym – na podstawie art. 140 ust. 2 TFUE – w stosunku do blisko współpracującego państwa członkowskiego uchylona zostanie derogacja, którą to państwo członkowskie jest objęte zgodnie z art. 139 TFUE; w takiej sytuacji przestają mieć zastosowanie przepisy niniejszej części.

Artykuł 108

Instrumenty prawne dotyczące nadzoru w kontekście bliskiej współpracy

1. W odniesieniu do zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 5 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, EBC może wydawać instrukcje, kierować wnioski lub przyjmować wytyczne.

2. Jeżeli EBC uważa, że blisko współpracujący właściwy organ krajowy powinien przyjąć środek odnoszący się do zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w odniesieniu do nadzorowanego podmiotu lub grupy, kieruje do tego właściwego organu krajowego:

a) w odniesieniu do istotnego nadzorowanego podmiotu lub istotnej nadzorowanej grupy – ogólną lub szczegółową instrukcję, wniosek lub wytyczne zobowiązujące do wydania decyzji nadzorczej w odniesieniu do tego istotnego nadzorowanego podmiotu lub istotnej nadzorowanej grupy w blisko współpracującym uczestniczącym państwie członkowskim; lub

b) w odniesieniu do mniej istotnego nadzorowanego podmiotu lub mniej istotnej nadzorowanej grupy – ogólną instrukcję lub wytyczne.

3. Jeżeli EBC uważa, że blisko współpracujący właściwy organ krajowy lub wyznaczony organ krajowy powinny przyjąć środek odnoszący się do zadań, o jakich mowa w art. 5 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, kieruje do właściwego organu krajowego lub wyznaczonego organu krajowego ogólną lub szczegółową instrukcję, wniosek lub wytyczne zobowiązujące do stosowania wyższych wymogów dotyczących buforów kapitałowych lub stosowania surowszych środków służących ograniczaniu ryzyka systemowego lub makroostrożnościowego.

4. W instrukcji, we wniosku lub w wytycznych EBC określa odpowiedni termin na przyjęcie tego środka przez blisko współpracujący właściwy organ krajowy, wynoszący nie mniej niż 48 godzin, chyba że wcześniejsze przyjęcie środka jest niezbędne, by zapobiec nieodwracalnej szkodzie. Przy określaniu terminu EBC bierze pod uwagę prawo i procedury administracyjne, których odpowiedni blisko współpracujący właściwy organ krajowy musi przestrzegać.

5. Blisko współpracujący właściwy organ krajowy podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu wykonania instrukcji, wniosków i zaleceń EBC oraz bez zbędnej zwłoki informuje EBC o podjętych środkach.

TYTUŁ 2

BLISKA WSPÓŁPRACA W ODNIESIENIU DO CZĘŚCI III, IV, V, VIII, X I XI

Artykuł 109

Reżim językowy w ramach bliskiej współpracy

Ustalenia zawarte w art. 23 stosuje się odpowiednio do blisko współpracujących właściwych organów krajowych.

Artykuł 110

Ocena istotności instytucji kredytowych w ramach bliskiej współpracy

1. Przepisy części IV dotyczące określania statusu nadzorowanych podmiotów lub nadzorowanych grup jako istotnych lub mniej istotnych stosuje się odpowiednio do nadzorowanych podmiotów i nadzorowanych grup w blisko współpracujących uczestniczących państwach członkowskich zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

2. Blisko współpracujący właściwy organ krajowy zapewnia możliwość stosowania procedur określonych w części IV w odniesieniu do nadzorowanych podmiotów i nadzorowanych grup mających siedzibę w jego państwie członkowskim.

3. W sytuacjach, gdy przepisy części IV stanowią, że EBC kieruje decyzję do nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy, EBC, zamiast skierować decyzję do nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy, wydaje instrukcję blisko współpracującemu właściwemu organowi krajowemu, który kieruje decyzję do nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy zgodnie z tą instrukcją.

Artykuł 111

Wspólne procedury w systemie bliskiej współpracy

1. Przepisy części V dotyczące wspólnych procedur stosuje się odpowiednio do nadzorowanych podmiotów i nadzorowanych grup w blisko współpracujących uczestniczących państwach członkowskich zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

2. Blisko współpracujący właściwy organ krajowy zapewnia możliwość stosowania procedur określonych w części V w odniesieniu do nadzorowanych podmiotów mających siedzibę w jego państwie członkowskim. W szczególności blisko współpracujący właściwy organ krajowy zapewnia, aby EBC otrzymywał wszelkie informacje i dokumentację niezbędne do wykonywania zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

3. W sytuacjach gdy przepisy części V stanowią, że EBC kieruje decyzję do nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy, EBC, zamiast skierować decyzję do nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy, wydaje instrukcję blisko współpracującemu właściwemu organowi krajowemu, który kieruje decyzję do nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy zgodnie z tą instrukcją.

4. W sytuacjach, gdy przepisy części V stanowią, że odpowiedni właściwy organ krajowy sporządza projekt decyzji, blisko współpracujący właściwy organ krajowy przedkłada EBC projekt decyzji i zwraca się o instrukcje.

Artykuł 112

Instrumenty makroostrożnościowe w systemie bliskiej współpracy

Przepisy części VIII dotyczące współpracy pomiędzy EBC, właściwymi organami krajowymi i wyznaczonymi organami krajowymi w odniesieniu do zadań i instrumentów makroostrożnościowych stosuje się odpowiednio do nadzorowanych podmiotów i nadzorowanych grup w blisko współpracujących uczestniczących państwach członkowskich.

Artykuł 113

Sankcje administracyjne w systemie bliskiej współpracy

1. Przepisy części X dotyczące sankcji administracyjnych stosuje się odpowiednio w odniesieniu do nadzorowanych podmiotów i nadzorowanych grup w blisko współpracujących uczestniczących państwach członkowskich.

2. W sytuacjach, gdy art. 18 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w związku z częścią X niniejszego rozporządzenia stanowią, że EBC kieruje decyzję do nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy, EBC, zamiast skierować decyzję do nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy, wydaje instrukcję blisko współpracującemu właściwemu organowi krajowemu, który kieruje decyzję do nadzorowanego podmiotu lub nadzorowanej grupy zgodnie z tą instrukcją.

3. W sytuacjach, gdy art. 18 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego lub część X niniejszego rozporządzenia stanowią, że odpowiedni właściwy organ krajowy kieruje decyzję do istotnego nadzorowanego podmiotu lub istotnej nadzorowanej grupy, blisko współpracujący właściwy organ krajowy wszczyna postępowanie mające na celu zapewnienie nałożenia odpowiednich sankcji administracyjnych jedynie zgodnie z instrukcjami EBC. Blisko współpracujący właściwy organ krajowy informuje EBC o podjęciu decyzji.

Artykuł 114

Uprawnienia dochodzeniowe zgodnie z art. 10–13 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w systemie bliskiej współpracy

1. Przepisy części XI dotyczące współpracy w odniesieniu do art. 10–13 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego stosuje się odpowiednio w odniesieniu do nadzorowanych podmiotów i nadzorowanych grup w blisko współpracujących uczestniczących państwach członkowskich.

2. Blisko współpracujący właściwy organ krajowy korzysta ze swoich uprawnień dochodzeniowych na podstawie art. 10–13 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego zgodnie z instrukcjami EBC.

3. Blisko współpracujący właściwy organ krajowy przekazuje EBC ustalenia wynikające z korzystania przez niego z uprawnień dochodzeniowych na podstawie art. 10–13 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

4. Blisko współpracujący właściwy organ krajowy zapewnia wyznaczonym członkom personelu EBC możliwość brania udziału w charakterze obserwatorów we wszelkich dochodzeniach prowadzonych na podstawie art. 10–13 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

TYTUŁ 3

BLISKA WSPÓŁPRACA W ODNIESIENIU DO ISTOTNYCH NADZOROWANYCH PODMIOTÓW

Artykuł 115

Nadzór nad istotnymi nadzorowanymi podmiotami w blisko współpracującym uczestniczącym państwie członkowskim

1. Przepisy części II i VI stosuje się odpowiednio do istotnych nadzorowanych podmiotów i istotnych nadzorowanych grup mających siedziby w blisko współpracujących uczestniczących państwach członkowskich zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

2. Blisko współpracujący właściwy organ krajowy zapewnia, aby EBC otrzymywał wszelkie informacje i sprawozdania od istotnych nadzorowanych podmiotów i istotnych nadzorowanych grup oraz ich dotyczące, które sam otrzymuje, a które są niezbędne do wykonywania zadań powierzonych EBC na mocy rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

3. W celu prowadzenia nadzoru nad każdym istotnym nadzorowanym podmiotem lub istotną nadzorowaną grupą z siedzibą w blisko współpracującym państwie członkowskim ustanawia się wspólny zespół nadzorczy. Członkowie wspólnego zespołu nadzorczego wyznaczani są zgodnie z art. 4. Blisko współpracujący właściwy organ krajowy wyznacza subkoordynatora ze strony właściwego organu krajowego, który wykonuje czynności w bezpośrednim kontakcie z istotnym nadzorowanym podmiotem lub istotną nadzorowaną grupą, zgodnie z instrukcjami koordynatora wspólnego zespołu nadzorczego.

4. Blisko współpracujący właściwy organ krajowy zapewnia, aby wyznaczeni członkowie personelu EBC byli zapraszani do udziału we wszelkich kontrolach na miejscu prowadzonych w odniesieniu do istotnego nadzorowanego podmiotu lub istotnej nadzorowanej grupy. EBC może określić liczbę członków swojego personelu, którzy uczestniczą w takich czynnościach w charakterze obserwatorów.

5. W kontekście skonsolidowanego nadzoru i kolegiów organów nadzoru, w sytuacji gdy jednostka dominująca ma siedzibę w państwie członkowskim strefy euro lub uczestniczącym państwie członkowskim spoza strefy euro, EBC jako właściwy organ jest konsolidującym organem nadzoru i przewodniczy kolegium organów nadzoru. EBC zaprasza odpowiedni blisko współpracujący właściwy organ krajowy do wyznaczenia członka swojego personelu w charakterze obserwatora. EBC może działać poprzez wydawanie instrukcji odpowiedniemu blisko współpracującemu właściwemu organowi krajowemu.

Artykuł 116

Decyzje w odniesieniu do istotnych nadzorowanych podmiotów i istotnych nadzorowanych grup

1. Bez uszczerbku dla uprawnień właściwych organów krajowych w odniesieniu do zadań nie powierzonych EBC na mocy rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego blisko współpracujący właściwy organ krajowy przyjmuje decyzje w odniesieniu do istotnych nadzorowanych podmiotów lub istotnych nadzorowanych grup w swoim państwie członkowskim jedynie na podstawie instrukcji EBC. Blisko współpracujący właściwy organ krajowy może także zwracać się do EBC o instrukcje.

2. Blisko współpracujący właściwy organ krajowy natychmiast udostępnia EBC wszelkie decyzje dotyczące istotnych nadzorowanych podmiotów lub istotnych nadzorowanych grup.

3. Blisko współpracujący właściwy organ krajowy informuje EBC: a) o decyzjach przez siebie przyjmowanych na podstawie uprawnień w odniesieniu do zadań nie powierzonych EBC na podstawie rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego; oraz b) o decyzjach, które przyjmuje zgodnie z instrukcjami EBC, lub z przepisami niniejszej części.

TYTUŁ 4

BLISKA WSPÓŁPRACA W ODNIESIENIU DO MNIEJ ISTOTNYCH NADZOROWANYCH PODMIOTÓW I MNIEJ ISTOTNYCH NADZOROWANYCH GRUP

Artykuł 117

Nadzór nad mniej istotnymi nadzorowanymi podmiotami i mniej istotnymi nadzorowanymi grupami

1. Przepisy części VII stosuje się odpowiednio do mniej istotnych nadzorowanych podmiotów i mniej istotnych nadzorowanych grup w blisko współpracujących uczestniczących państwach członkowskich zgodnie z poniższymi przepisami.

2. W celu zapewnienia spójności rezultatów działania Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego EBC może wydawać ogólne instrukcje i wytyczne oraz kierować wnioski do blisko współpracującego właściwego organu krajowego, aby ten przyjął decyzje nadzorcze w odniesieniu do mniej istotnych nadzorowanych podmiotów i mniej istotnych nadzorowanych grup mających siedziby w blisko współpracującym uczestniczącym państwie członkowskim. Takie ogólne instrukcje, wytyczne i wnioski mogą odnosić się do grup lub kategorii instytucji kredytowych.

3. EBC może także zwracać się do blisko współpracującego właściwego organu krajowego z wnioskiem o dokonanie bardziej szczegółowej oceny konkretnych aspektów istotnej procedury właściwego organu krajowego, zgodnie z art. 6 ust. 7 lit. c) ppkt (ii) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

TYTUŁ 5

PROCEDURA W PRZYPADKU BRAKU ZGODY BLISKO WSPÓŁPRACUJĄCEGO UCZESTNICZĄCEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

Artykuł 118

Procedura w przypadku braku zgody z projektem decyzji Rady ds. Nadzoru w myśl art. 7 ust. 8 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego

1. EBC informuje blisko współpracujący właściwy organ krajowy o kompletnym projekcie decyzji Rady ds. Nadzoru dotyczącej nadzorowanych podmiotów lub nadzorowanych grup zlokalizowanych w blisko współpracującym uczestniczącym państwie członkowskim, z zastrzeżeniem wymogów prawa unijnego dotyczących poufności.

2. Jeżeli blisko współpracujący właściwy organ krajowy nie zgadza się z kompletnym projektem decyzji Rady ds. Nadzoru, zawiadamia Radę Prezesów o uzasadnieniu swojego braku zgody w ciągu pięciu dni roboczych od otrzymania kompletnego projektu decyzji.

3. Rada Prezesów podejmuje decyzję w sprawie w terminie pięciu dni roboczych od dnia otrzymania takiego zawiadomienia, uwzględniając w pełni podane uzasadnienie braku zgody, i przedstawia blisko współpracującemu właściwemu organowi krajowemu pisemne uzasadnienie swojej decyzji.

4. Blisko współpracujące uczestniczące państwo członkowskie może zwrócić się do EBC o zakończenie bliskiej współpracy ze skutkiem natychmiastowym. W takim przypadku blisko współpracujące uczestniczące państwo członkowskie nie będzie związane przedmiotową decyzją Rady Prezesów.

Artykuł 119

Procedura w przypadku braku zgody ze sprzeciwem Rady Prezesów wobec projektu decyzji Rady ds. Nadzoru w myśl art. 7 ust. 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego

1. EBC informuje blisko współpracujący właściwy organ krajowy o sprzeciwie Rady Prezesów wobec kompletnego projektu decyzji Rady ds. Nadzoru.

2. Jeżeli blisko współpracujący właściwy organ krajowy nie zgadza się ze sprzeciwem Rady Prezesów wobec kompletnego projektu decyzji Rady ds. Nadzoru, zawiadamia EBC o uzasadnieniu swojego braku zgody w ciągu pięciu dni roboczych od otrzymania sprzeciwu Rady Prezesów.

3. W terminie 30 dni od otrzymania od blisko współpracującego właściwego organu krajowego zawiadomienia o jego braku zgody wraz z uzasadnieniem, Rada Prezesów przedstawia pisemną opinię dotyczącą tego braku zgody, w której, podając uzasadnienie, podtrzymuje lub wycofuje swój sprzeciw. EBC informuje o tym blisko współpracujący właściwy organ krajowy.

4. Jeżeli Rada Prezesów podtrzyma swój sprzeciw, blisko współpracujący właściwy organ krajowy może, w terminie pięciu dni od otrzymania informacji o podtrzymaniu sprzeciwu przez Radę Prezesów, powiadomić EBC o tym, że nie będzie związany żadną decyzją podjętą po zmianie wstępnego kompletnego projektu decyzji, wobec którego Rada Prezesów wyraża sprzeciw.

EBC rozważa wówczas ewentualne zawieszenie lub zakończenie bliskiej współpracy z blisko współpracującym właściwym organem krajowym, należycie uwzględniając skuteczność nadzoru, i podejmuje decyzję w sprawie. W szczególności EBC bierze pod uwagę względy określone w art. 7 ust. 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

CZĘŚĆ X

SANKCJE ADMINISTRACYJNE

TYTUŁ 1

DEFINICJE I STOSUNEK DO ROZPORZĄDZENIA RADY (WE) NR 2532/98 [1]

Artykuł 120

Definicja sankcji administracyjnych

W rozumieniu niniejszej części „sankcje administracyjne" oznaczają którekolwiek z poniższych:

a) administracyjne sankcje finansowe zdefiniowane i nakładane zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego;

b) grzywny lub okresowe kary pieniężne, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2532/98, nakładane zgodnie z art. 18 ust. 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

Artykuł 121

Stosunek do rozporządzenia (WE) nr 2532/98

1. Dla celów procedur, o których mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, zastosowanie mają tylko przepisy proceduralne zawarte w niniejszym rozporządzeniu, zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

2. Dla celów procedur, o których mowa w art. 18 ust. 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, przepisy proceduralne zawarte w niniejszym rozporządzeniu uzupełniają przepisy rozporządzenia (WE) nr 2532/98 i są stosowane zgodnie z art. 25 i 26 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

Artykuł 122

Uprawnienia EBC do nakładania sankcji administracyjnych zgodnie z art. 18 ust. 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego

EBC nakłada sankcje administracyjne w rozumieniu art. 120 lit. b) w przypadku nieprzestrzegania obowiązków wynikających z rozporządzeń i decyzji EBC dotyczących:

a) istotnych nadzorowanych podmiotów; lub

b) mniej istotnych nadzorowanych podmiotów w przypadkach, gdy rozporządzenia lub decyzje EBC nakładają na mniej istotne nadzorowane podmioty obowiązki wobec EBC.

TYTUŁ 2

PRZEPISY PROCEDURALNE DOTYCZĄCE NAKŁADANIA SANKCJI ADMINISTRACYJNYCH INNYCH NIŻ OKRESOWE KARY PIENIĘŻNE, NA NADZOROWANE PODMIOTY W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH STREFY EURO

Artykuł 123

Ustanowienie niezależnej jednostki dochodzeniowej

1. EBC ustanowi wewnętrzną niezależną jednostkę dochodzeniową (dalej zwaną „jednostką dochodzeniową") złożoną z funkcjonariuszy dochodzeniowych.

2. Funkcjonariusze dochodzeniowi nie mogą w czasie wykonywania tej funkcji, ani w okresie dwóch lat przed jej objęciem, bezpośrednio ani pośrednio brać udziału w sprawowaniu nadzoru nad danym nadzorowanym podmiotem ani udzielaniu temu podmiotowi zezwolenia.

3. Funkcjonariusze dochodzeniowi wykonują swoje funkcje dochodzeniowe w sposób niezależny od Rady ds. Nadzoru i Rady Prezesów i nie biorą udziału w posiedzeniach Rady ds. Nadzoru i Rady Prezesów.

[1] Rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4).

Artykuł 124

Przekazanie domniemanego naruszenia jednostce dochodzeniowej

W przypadkach gdy EBC przy wykonywaniu swoich obowiązków na podstawie rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego stwierdzi, że istnieją podstawy aby przypuszczać, że doszło do popełnienia jednego lub większej ilości naruszeń

a) odpowiedniego bezpośrednio obowiązującego prawa unijnego, w myśl art. 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, jeśli naruszenie takie popełnia lub popełnił istotny nadzorowany podmiot mający siedzibę w państwie członkowskim strefy euro; lub

b) rozporządzenia lub decyzji EBC, o jakich mowa w art. 18 ust. 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego przez nadzorowany podmiot mający siedzibę w państwie członkowskim strefy euro;

EBC przekaże sprawę jednostce dochodzeniowej.

Artykuł 125

Uprawnienia jednostki dochodzeniowej

1. Dla celów prowadzenia dochodzeń dotyczących domniemanych naruszeń, o jakich mowa w art. 124, jednostka dochodzeniowa może korzystać z uprawnień przysługujących EBC na mocy rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

2. W przypadku kierowania wniosków do danego nadzorowanego podmiotu na podstawie uprawnień przysługujących EBC zgodnie z rozporządzeniem w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w związku z prowadzonym dochodzeniem, jednostka dochodzeniowa wskazuje przedmiot i cel dochodzenia.

3. Jednostka dochodzeniowa przy wykonywaniu swoich zadań ma prawo wglądu do wszelkich dokumentów i informacji zgromadzonych przez EBC, oraz w stosownych przypadkach, przez odpowiednie właściwe organy krajowe, w ramach ich działalności nadzorczej.

Artykuł 126

Prawa związane z procedurą

1. Po zakończeniu dochodzenia, a przed sporządzeniem i przedłożeniem Radzie ds. Nadzoru kompletnego projektu decyzji, jednostka dochodzeniowa pisemnie powiadamia zainteresowany nadzorowany podmiot o dokonanych ustaleniach i ewentualnych zgłoszonych zarzutach.

2. W powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, jednostka dochodzeniowa informuje zainteresowany nadzorowany podmiot, że przysługuje mu uprawnienie do przedstawienia na piśmie stanowiska dotyczącego ustaleń faktycznych i zarzutów zgłoszonych wobec podmiotu, przedstawionych w powiadomieniu, w tym wskazując poszczególne przepisy, które miały zostać naruszone, jednocześnie wyznaczając rozsądny termin na przedłożenie takiego pisemnego stanowiska. EBC nie jest zobowiązany uwzględnić pisemnego stanowiska złożonego po upływie terminu wyznaczonego przez jednostkę dochodzeniową.

3. Jednostka dochodzeniowa może także, po dokonaniu powiadomienia zgodnie z ust. 1, zaprosić zainteresowany nadzorowany podmiot do uczestnictwa w ustnym przesłuchaniu. Strony podlegające dochodzeniu mogą podczas przesłuchania być reprezentowane lub korzystać z pomocy prawników lub innych specjalistów. Ustne przesłuchania nie są otwarte dla publiczności.

4. Prawo dostępu do dokumentacji zgromadzonej przez jednostkę dochodzeniową określa się zgodnie z art. 32.

Artykuł 127

Badanie dokumentacji przez Radę ds. Nadzoru

1. W przypadku stwierdzenia, że na nadzorowany podmiot należy nałożyć sankcję administracyjną, jednostka dochodzeniowa przedkłada Radzie ds. Nadzoru kompletny projekt decyzji stwierdzającej, że zainteresowany nadzorowany podmiot popełnił naruszenie i określającej sankcję administracyjną, jaka ma zostać nałożona. Jednostka dochodzeniowa przedkłada Radzie ds. Nadzoru także dokumentację prowadzonego dochodzenia.

2. Jednostka dochodzeniowa opiera swoją propozycję kompletnego projektu decyzji jedynie na stanie faktycznym i zarzutach, co do których nadzorowany podmiot miał możliwość się wypowiedzieć.

3. Jeżeli Rada ds. Nadzoru stwierdzi, że dokumentacja przedłożona przez jednostkę dochodzeniową jest niekompletna, może zwrócić akta jednostce dochodzeniowej, wraz z uzasadnionym wnioskiem o dodatkowe informacje. Artykuł 125 stosuje się odpowiednio.

4. Jeżeli Rada ds. Nadzoru na podstawie kompletnej dokumentacji zgadza się z propozycją kompletnego projektu decyzji przedłożonego przez jednostkę dochodzeniową w odniesieniu do jednego lub większej liczby naruszeń oraz uzasadnienia faktycznego dla takiej decyzji, przyjmuje kompletny projekt decyzji przedłożony przez jednostkę dochodzeniową w odniesieniu do naruszenia bądź naruszeń, co do których zgadza się, że zostały popełnione. W zakresie, w jakim Rada ds. Nadzoru nie zgadza się z propozycją, decyzję podejmuje się zgodnie z właściwymi ustępami niniejszego artykułu.

5. Jeżeli Rada ds. Nadzoru na podstawie kompletnej dokumentacji stwierdzi, że stan faktyczny opisany w propozycji kompletnego projektu decyzji, o jakim mowa w ust. 1, nie przedstawia dostatecznych dowodów popełnienia naruszenia, o jakim mowa w art. 124, może przyjąć kompletny projekt decyzji zamykającej sprawę.

6. Jeżeli Rada ds. Nadzoru na podstawie kompletnej dokumentacji zgadza się z ustaleniem jednostki dochodzeniowej, zawartym w propozycji kompletnego projektu decyzji, że nadzorowany podmiot popełnił naruszenie, lecz nie zgadza się z propozycją dotyczącą sankcji administracyjnej, przyjmuje kompletny projekt decyzji określającej sankcję administracyjną, jaką uważa za właściwą.

7. Jeżeli Rada ds. Nadzoru na podstawie kompletnej dokumentacji nie zgadza się z propozycją jednostki dochodzeniowej, lecz stwierdza popełnienie przez nadzorowany podmiot innego naruszenia lub inną podstawę faktyczną dla propozycji jednostki dochodzeniowej, informuje na piśmie nadzorowany podmiot o swoich ustaleniach i zarzutach zgłoszonych przeciwko niemu. Artykuł 126 ust. 2–4 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do Rady ds. Nadzoru.

8. Rada ds. Nadzoru przygotowuje kompletny projekt decyzji określającej, czy zainteresowany nadzorowany podmiot popełnił naruszenie i określającej sankcje administracyjne, jeśli takie mają zostać zastosowane.

9. Kompletne projekty decyzji przyjęte przez Radę ds. Nadzoru, które mają zostać zaproponowane Radzie Prezesów, mogą być oparte jedynie na stanie faktycznym i zarzutach, co do których nadzorowany podmiot miał możliwość się wypowiedzieć.

Artykuł 128

Definicja całkowitego rocznego obrotu jako górnej granicy administracyjnych sankcji finansowych

Całkowity roczny obrót, o jakim mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, oznacza roczny obrót nadzorowanego podmiotu w rozumieniu art. 67 dyrektywy 2013/36/UE według najnowszego dostępnego rocznego sprawozdania finansowego tego podmiotu. Jeżeli nadzorowany podmiot, który popełnił naruszenie, należy do istotnej nadzorowanej grupy, odpowiedni całkowity roczny obrót stanowi całkowity roczny obrót wynikający z najnowszego dostępnego rocznego sprawozdania finansowego nadzorowanej grupy.

TYTUŁ 3

OKRESOWE KARY PIENIĘŻNE

Artykuł 129

Przepisy proceduralne dotyczące okresowych kar pieniężnych

1. W przypadku naruszenia o charakterze ciągłym rozporządzenia lub decyzji nadzorczej EBC, EBC może nałożyć okresową karę pieniężną w celu zmuszenia zainteresowanych osób do stosowania się do rozporządzenia lub decyzji nadzorczej. EBC stosuje przepisy proceduralne określone w art. 22 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i tytule 2 części III niniejszego rozporządzenia.

2. Okresowa kara pieniężna musi być skuteczna i proporcjonalna. Okresową karę pieniężną oblicza się za każdy dzień trwania naruszenia do czasu, aż zainteresowana osoba zastosuje się do rozporządzenia lub decyzji nadzorczej EBC.

3. Górną granicę okresowej kary pieniężnej określa się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2532/98. Właściwy okres rozpoczyna bieg w dniu określonym w decyzji nakładającej okresową karę pieniężną. Najwcześniejszą datą wyznaczoną w decyzji jest dzień powiadomienia zainteresowanej osoby przez EBC na piśmie o uzasadnieniu nałożenia okresowej kary pieniężnej.

4. Okresowa kara pieniężna może zostać nałożona na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy od daty określonej w decyzji, o jakiej mowa w ust. 3.

TYTUŁ 4

TERMINY

Artykuł 130

Termin przedawnienia w odniesieniu do nałożenia sankcji administracyjnych

1. Uprawnienie EBC do nałożenia sankcji administracyjnych na nadzorowane podmioty ulega przedawnieniu z upływem pięciu lat od dnia popełnienia naruszenia. W przypadku trwających lub powtarzanych naruszeń termin przedawnienia biegnie od dnia ustania naruszenia.

2. Wszelkie działania podjęte przez EBC w celu dochodzenia lub wszczęcia postępowania w odniesieniu do naruszeń na podstawie art. 124 przerywają bieg terminu przedawnienia w odniesieniu do nałożenia sankcji administracyjnych. Bieg przedawnienia ulega przerwaniu z chwilą powiadomienia zainteresowanego nadzorowanego podmiotu o czynności.

3. Każde przerwanie przedawnienia powoduje, że biegnie ono na nowo. Jednakże termin przedawnienia upływa najpóźniej w dniu zakończenia okresu równego dwukrotności terminu przedawnienia, jeżeli w tym czasie EBC nie nałożył sankcji administracyjnej. Okres ten może ulec przedłużeniu o okresy zawieszenia biegu przedawnienia zgodnie z ust. 5.

4. Termin przedawnienia w odniesieniu do nałożenia sankcji administracyjnych ulega zawieszeniu przez okres, w czasie którego decyzja Rady Prezesów EBC jest przedmiotem przeglądu dokonywanego przez Administracyjną Radę Odwoławczą lub postępowania odwoławczego przed Trybunałem Sprawiedliwości.

5. Termin przedawnienia ulega także zawieszeniu na czas trwania postępowania karnego przeciwko nadzorowanemu podmiotowi w związku z tymi samymi okolicznościami.

Artykuł 131

Termin przedawnienia dla egzekwowania sankcji administracyjnych

1. Uprawnienie EBC do egzekwowania decyzji podjętej zgodnie z art. 18 ust. 1 i 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego ulega przedawnieniu po upływie pięciu lat począwszy od dnia podjęcia przedmiotowej decyzji.

2. Wszelkie działania EBC zmierzające do wyegzekwowania płatności lub warunków zapłaty sankcji administracyjnych powodują przerwanie biegu przedawnienia egzekwowania sankcji administracyjnych.

3. Każde przerwanie przedawnienia powoduje, że biegnie ono na nowo.

4. Przedawnienie egzekwowania sankcji administracyjnych ulega zawieszeniu na okres:

a) przyznanego czasu na zapłatę;

b) zawieszenia egzekucji płatności na podstawie decyzji Rady Prezesów EBC lub Trybunału Sprawiedliwości.

TYTUŁ 5

PUBLIKACJA DECYZJI I WYMIANA INFORMACJI

Artykuł 132

Publikacja decyzji dotyczących sankcji administracyjnych

1. EBC publikuje na swojej stronie internetowej, bez zbędnej zwłoki i po uprzednim powiadomieniu o decyzji zainteresowanego nadzorowanego podmiotu, decyzje nakładające sankcje administracyjne w rozumieniu art. 120 na nadzorowane podmioty w uczestniczących państwach członkowskich, w tym informacje dotyczące rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osoby fizycznej lub prawnej, na którą nałożono sankcje, chyba że taka publikacja mogłaby:

a) zagrozić stabilności rynków finansowych lub toczącemu się dochodzeniu w sprawie karnej; lub

b) spowodować, na ile można to ustalić, niewspółmierną szkodę dla zainteresowanych nadzorowanych podmiotów.

W takich sytuacjach decyzje dotyczące sankcji administracyjnych publikuje się z zachowaniem anonimowości. Ewentualnie, jeżeli okoliczności, o których mowa powyżej, prawdopodobnie przestaną występować w przeciągu rozsądnego okresu, opublikowanie tego rodzaju danych można opóźnić o taki okres.

2. Jeżeli od decyzji, o której mowa w ust. 1, wniesiono odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości, EBC bez zbędnej zwłoki publikuje na swojej urzędowej stronie internetowej informację o statusie i wyniku postępowania odwoławczego.

3. EBC zapewni, aby informacje publikowane zgodnie z ust. 1 i 2 pozostawały na jego urzędowej stronie internetowej przynajmniej przez pięć lat.

Artykuł 133

Informowanie EBA

Bez uszczerbku dla wymogów dotyczących zachowania tajemnicy służbowej, o której mowa w art. 27 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, EBC informuje EUNB o wszystkich sankcjach administracyjnych w rozumieniu art. 120, nałożonych na nadzorowane podmioty w państwach członkowskich strefy euro, w tym również o odwołaniach w odniesieniu do takich sankcji i wyniku tych odwołań.

TYTUŁ 6

WSPÓŁPRACA POMIĘDZY EBC A WŁAŚCIWYMI ORGANAMI KRAJOWYMI PAŃSTW CZŁONKOWSKICH STREFY EURO W ODNIESIENIU DO ART. 18 UST. 5 ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE JEDNOLITEGO MECHANIZMU NADZORCZEGO

Artykuł 134

Istotne nadzorowane podmioty

1. W odniesieniu do istotnych nadzorowanych podmiotów właściwy organ krajowy może wszcząć postępowanie jedynie na żądanie EBC, gdy jest to niezbędne ze względu na wykonywanie zadań powierzonych EBC na mocy rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w celu podjęcia działań zmierzających do zapewnienia nałożenia odpowiednich sankcji w sytuacjach nieobjętych art. 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Przypadki takie obejmują stosowanie:

a) sankcji o charakterze niepieniężnym w przypadku naruszenia bezpośrednio obowiązujących przepisów prawa unijnego, a także sankcji finansowych w przypadku naruszenia bezpośrednio obowiązujących przepisów prawa unijnego przez osoby fizyczne;

b) sankcji finansowych lub sankcji o charakterze niepieniężnym w przypadku naruszenia przez osoby prawne lub fizyczne przepisów prawa krajowego transponującego odpowiednie dyrektywy Unii;

c) sankcji finansowych lub sankcji o charakterze niepieniężnym nakładanych zgodnie z właściwym prawem krajowym przyznającym właściwym organom krajowym państw członkowskich strefy euro szczególne uprawnienia, które nie są obecnie wymagane na mocy prawa unijnego.

Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają możliwości wszczęcia przez właściwy organ krajowy postępowania z własnej inicjatywy w zakresie stosowania prawa krajowego w odniesieniu do zadań niepowierzonych EBC.

2. Właściwy organ krajowy może zwrócić się do EBC o wszczęcie postępowania w przypadkach, o których mowa w ust. 1.

3. Właściwy organ krajowy uczestniczącego państwa członkowskiego powiadamia EBC o zakończeniu procedury zmierzającej do nałożenia sankcji, rozpoczętej na żądanie EBC zgodnie z ust. 1. W szczególności właściwy organ krajowy poinformuje EBC w razie nałożenia sankcji.

Artykuł 135

Sprawozdawczość w odniesieniu do mniej istotnych nadzorowanych podmiotów

Właściwy organ krajowy regularnie powiadamia EBC o wszelkich sankcjach administracyjnych nałożonych na mniej istotne nadzorowane podmioty w związku z wykonywaniem jego zadań nadzorczych.

TYTUŁ 7

PRZESTĘPSTWA

Artykuł 136

Stan faktyczny wskazujący na możliwość popełnienia przestępstwa

W sytuacjach, gdy w związku z wykonywaniem zadań wynikających z rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego EBC ma podstawy, aby podejrzewać, że popełniono przestępstwo, wnioskuje do odpowiedniego właściwego organu krajowego, aby przekazał sprawę odnośnym organom w celu przeprowadzenia dochodzenia i ewentualnego śledztwa zgodnie z prawem krajowym.

TYTUŁ 8

WPŁYWY Z OPŁAT

Artykuł 137

Wpływy z sankcji

Wpływy pochodzące z sankcji administracyjnych nałożonych przez EBC zgodnie z art. 18 ust. 1 i 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego stanowią własność EBC.

CZĘŚĆ XI

DOSTĘP DO INFORMACJI, SPRAWOZDAWCZOŚĆ, DOCHODZENIA I KONTROLE NA MIEJSCU

TYTUŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 138

Współpraca pomiędzy EBC i właściwymi organami krajowymi w odniesieniu do uprawnień, o których mowa w art. 10–13 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego

Przepisy niniejszej części mają zastosowanie wobec istotnych nadzorowanych podmiotów. Stosuje się je także wobec mniej istotnych nadzorowanych podmiotów, jeżeli EBC zdecyduje, zgodnie z art. 6 ust. 5 lit. d) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, skorzystać z uprawnień określonych w art. 10–13 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego w odniesieniu do mniej istotnego nadzorowanego podmiotu. Pozostaje to jednakże bez uszczerbku dla uprawnień właściwych organów krajowych do bezpośredniego nadzorowania mniej istotnych nadzorowanych podmiotów na podstawie art. 6 ust. 6 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

TYTUŁ 2

WSPÓŁPRACA DOTYCZĄCA WEZWAŃ DO UDZIELENIA INFORMACJI

Artykuł 139

Wezwanie do udzielenia informacji *ad hoc* na podstawie art. 10 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego

1. Zgodnie z art. 10 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz z zastrzeżeniem stosownego prawa unijnego i zgodnie z nim, EBC może wezwać osobę prawną lub fizyczną określoną w art. 10 ust. 1 do udzielenia wszelkich informacji niezbędnych do wykonywania zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. EBC określa odnośne informacje oraz rozsądny termin, w jakim mają zostać udzielone.

2. Przed wezwaniem do udzielenia informacji w trybie art. 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, EBC wykorzystuje informacje, które już są mu dostępne.

3. EBC udostępnia odpowiedniemu właściwemu organowi krajowemu kopie informacji uzyskanych od osoby prawnej lub fizycznej, do której skierowane było wezwanie do udzielenia informacji.

TYTUŁ 3

SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Artykuł 140

Zadania związane ze sprawozdawczością nadzorczą wobec właściwych organów

1. EBC jest odpowiedzialny za zapewnienie przestrzegania właściwych przepisów prawa unijnego, które nakładają na instytucje kredytowe zobowiązania w zakresie sprawozdawczości wobec właściwych organów.

2. W tym celu EBC ma zobowiązania i uprawnienia w odniesieniu do istotnych nadzorowanych podmiotów określone we właściwych przepisach prawa unijnego dotyczących sprawozdawczości nadzorczej. Właściwe organy krajowe mają zobowiązania i uprawnienia w odniesieniu do mniej istotnych nadzorowanych podmiotów określone w odpowiednich przepisach prawa unijnego dotyczących sprawozdawczości wobec właściwych organów.

3. Niezależnie od przepisów ust. 2 i jeżeli nie postanowiono inaczej, każdy nadzorowany podmiot przekazuje swojemu odpowiedniemu właściwemu organowi krajowemu informacje, które zgodnie z właściwym prawem unijnym należy przekazywać regularnie. Jeżeli wyraźnie nie postanowiono inaczej, wszelkie informacje objęte sprawozdawczością nadzorowanych podmiotów przekazują one do właściwych organów krajowych. Właściwe organy krajowe dokonują wstępnego sprawdzenia danych i udostępniają informacje EBC.

4. EBC organizuje proces zbierania i kontroli jakości danych przekazywanych przez nadzorowane podmioty z zastrzeżeniem stosownego prawa unijnego oraz wykonawczych standardów technicznych EUNB i zgodnie z nimi.

Artykuł 141

Wezwanie do udzielenia informacji, które powinny być przekazywane w regularnych odstępach w myśl art. 10 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego

1. Na podstawie art. 10 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, a w szczególności uprawnienia EBC do wezwania do udzielenia informacji, które powinny być przekazywane w regularnych odstępach i w określonych formatach do celów nadzorczych i związanych z nimi celów statystycznych, oraz z zastrzeżeniem stosownego prawa unijnego i zgodnie z nim, EBC może wezwać nadzorowane podmioty do przekazania dodatkowych informacji nadzorczych kiedykolwiek informacje takie okażą się niezbędne dla wykonywania przez EBC zadań powierzonych mu przez rozporządzenie w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Z zastrzeżeniem warunków określonych w stosownym prawie unijnym, EBC może określić w szczególności kategorie przekazywanych informacji, a także procesy, formaty, częstotliwość oraz terminy przekazywania tych informacji.

2. Jeżeli EBC wzywa osoby prawne lub fizyczne, jak zostało to określone w art. 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, do udzielenia informacji, które powinny być przekazywane w regularnych odstępach, art. 140 ust. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio.

TYTUŁ 4

WSPÓŁPRACA W ODNIESIENIU DO OGÓLNYCH CZYNNOŚCI WYJAŚNIAJĄCYCH

Artykuł 142

Wszczęcie ogólnych czynności wyjaśniających zgodnie z art. 11 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego

EBC prowadzi dochodzenie dotyczące jakichkolwiek osób prawnych lub fizycznych, o jakich mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego na podstawie decyzji EBC. Decyzja ta zawiera:

a) podstawę prawną i cel decyzji;

b) wyrażenie zamiaru realizacji uprawnień określonych w art. 11 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego;

c) stwierdzenie, że utrudnianie dochodzenia przez osobę, wobec której prowadzone jest dochodzenie, stanowi naruszenie decyzji EBC w rozumieniu art. 18 ust. 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, bez uszczerbku dla prawa krajowego, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

TYTUŁ 5

KONTROLE NA MIEJSCU

Artykuł 143

Decyzja EBC o przeprowadzeniu kontroli na miejscu zgodnie z art. 12 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego

1. Zgodnie z art. 12 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, w celu wykonania zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, EBC wyznacza zespoły ds. kontroli na miejscu, zgodnie z art. 144, dla prowadzenia wszelkich niezbędnych kontroli w lokalach osób prawnych, o jakich mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

2. Bez uszczerbku dla art. 142 i zgodnie z art. 12 ust. 3 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, kontrole na miejscu prowadzone są w oparciu o decyzję EBC, która zawiera co najmniej:

a) podstawę prawną i cel kontroli na miejscu; oraz

b) stwierdzenie, że wszelkie utrudnianie dochodzenia przez osobę prawną, wobec której prowadzona jest kontrola, stanowi naruszenie decyzji EBC w rozumieniu art. 18 ust. 7 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, bez uszczerbku dla prawa krajowego, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

3. Jeżeli kontrola na miejscu następuje po dochodzeniu prowadzonym na podstawie decyzji EBC, o jakiej mowa w art. 142, oraz pod warunkiem że kontrola na miejscu ma ten sam cel i zakres, co dochodzenie, urzędnicy i inne osoby upoważnione przez EBC i właściwy organ krajowy do przeprowadzenia kontroli na miejscu mogą wejść do wszelkich lokali i na teren, które stanowią miejsce prowadzenia działalności gospodarczej osób prawnych, wobec których prowadzone jest dochodzenie na podstawie tej samej decyzji zgodnie z art. 12 ust. 2 i 4 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i bez uszczerbku dla art. 13 tego rozporządzenia.

Artykuł 144

Ustanowienie i skład zespołów ds. kontroli na miejscu

1. Do obowiązków EBC należy ustanowienie i wyznaczenie składu zespołów ds. kontroli na miejscu, przy udziale właściwych organów krajowych, zgodnie z art. 12 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

2. EBC wyznacza przewodniczącego zespołu ds. kontroli na miejscu spośród członków personelu EBC i właściwego organu krajowego.

3. EBC i właściwe organy krajowe konsultują się ze sobą nawzajem i uzgadniają sposób wykorzystania zasobów właściwego organu krajowego w odniesieniu do zespołów ds. kontroli na miejscu.

Artykuł 145

Procedura i powiadomienie o kontroli na miejscu

1. EBC powiadamia osobę prawną, wobec której prowadzona jest kontrola, o decyzji EBC, o której mowa w art. 143 ust. 2 oraz o osobach członków zespołu ds. kontroli na miejscu przynajmniej 5 dni roboczych przed rozpoczęciem kontroli na miejscu. Powiadamia także właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzona kontrola na miejscu przynajmniej tydzień przed powiadomieniem osoby prawnej, wobec której prowadzona jest ta kontrola.

2. Jeżeli wymaga tego właściwe i skuteczne przeprowadzenie kontroli, EBC może przeprowadzić kontrolę na miejscu bez uprzedniego powiadomienia nadzorowanego podmiotu. EBC zawiadamia właściwy organ krajowy najwcześniej jak to możliwe przed rozpoczęciem takiej kontroli na miejscu.

Artykuł 146

Prowadzenie kontroli na miejscu

1. Osoby biorące udział w prowadzeniu kontroli na miejscu stosują się do poleceń przewodniczącego zespołu ds. kontroli na miejscu.

2. W przypadku gdy kontrola prowadzona jest wobec istotnego nadzorowanego podmiotu, przewodniczący zespołu ds. kontroli na miejscu jest odpowiedzialny za koordynację działań pomiędzy zespołem ds. kontroli na miejscu a wspólnym zespołem nadzorczym prowadzącym nadzór nad tym istotnym nadzorowanym podmiotem.

CZĘŚĆ XII

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 147

Rozpoczęcie prowadzenia bezpośredniego nadzoru przez EBC w przypadkach gdy EBC obejmuje obowiązki po raz pierwszy

1. Przynajmniej na dwa miesiące przed dniem 4 listopada 2014 r. EBC skieruje decyzję do każdego nadzorowanego podmiotu, w stosunku do którego obejmuje obowiązki powierzone mu na mocy rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, potwierdzając, że podmiot ten jest istotnym nadzorowanym podmiotem. W przypadku podmiotów będących członkami istotnej nadzorowanej grupy EBC powiadamia o decyzji EBC nadzorowany podmiot na najwyższym szczeblu konsolidacji w uczestniczących państwach członkowskich oraz zapewnia odpowiednie poinformowanie wszystkich nadzorowanych podmiotów w ramach tej istotnej nadzorowanej grupy. Decyzje te są skuteczne od dnia 4 listopada 2014 r.

2. Niezależnie od przepisów ust. 1, jeżeli EBC rozpoczyna wykonywanie powierzonych mu zadań przed dniem 4 listopada 2014 r., kieruje decyzję do zainteresowanego podmiotu oraz do właściwego organu krajowego. Jeżeli w decyzji nie postanowiono inaczej, jest on skuteczna od momentu powiadomienia o niej. Odpowiedni właściwy organ krajowy należy poinformować o zamiarze podjęcia takiej decyzji najwcześniej jak to możliwe.

3. Przed przyjęciem decyzji zgodnie z ust. 1 EBC umożliwia właściwemu nadzorowanemu podmiotowi przedstawienie stanowiska na piśmie.

Artykuł 148

Określenie formatu sprawozdania opisującego historię nadzoru i profil ryzyka podmiotu, jakie właściwe organy krajowe przekazują EBC

1. Właściwe organy krajowe najpóźniej do dnia 4 sierpnia 2014 r. przekazują EBC nazwy instytucji kredytowych, którym wydały zezwolenia, wraz ze sprawozdaniem ich dotyczącym w formacie określonym przez EBC.

2. Niezależnie od przepisu ust. 1, jeżeli EBC rozpoczyna wykonywanie powierzonych mu zadań przed dniem 4 listopada 2014 r., może zwrócić się do właściwego organu krajowego o przekazanie nazw właściwych instytucji kredytowych wraz ze sprawozdaniem ich dotyczącym w formacie określonym przez EBC w rozsądnym terminie wskazanym w wezwaniu.

Artykuł 149

Ciągłość trwających procedur

1. Jeżeli EBC nie zdecyduje inaczej, w przypadkach, gdy właściwy organ krajowy wszczął procedury nadzorcze, w tym wspólne procedury, w stosunku do których na podstawie rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego EBC staje się kompetentny przed dniem 4 listopada 2014 r., zastosowanie mają procedury określone w art. 48.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 48 niniejszy artykuł stosuje się do wspólnych procedur.

Artykuł 150

Decyzje nadzorcze właściwych organów krajowych

Bez uszczerbku dla wykonywania przez EBC uprawnień na podstawie rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, decyzje nadzorcze podjęte przez właściwe organy krajowe przed dniem 4 listopada 2014 r. pozostają bez zmian.

Artykuł 151

Państwa członkowskie, których walutą stanie się euro

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, jeżeli na podstawie art. 140 ust. 2 TFUE w stosunku do państwa członkowskiego uchylona zostanie derogacja, którą to państwo członkowskie jest objęte zgodnie z art. 139 TFUE, do procedur nadzorczych lub decyzji planowanych lub już podjętych przez właściwy organ krajowy tego państwa członkowskiego stosuje się odpowiednio art. 148–150.

2. Odniesienie do dnia 4 listopada 2014 r. zawarte w art. 149 i 150 należy interpretować jako odniesienie do dnia przyjęcia euro przez właściwe państwo członkowskie.

Artykuł 152

Kontynuacja istniejących ustaleń

Wszelkie istniejące ustalenia dotyczące współpracy zawarte przez właściwe organy krajowe z innymi organami przed dniem 4 listopada 2014 r., obejmujące przynajmniej w części zadania przekazane EBC na podstawie rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, pozostają w mocy. EBC może zdecydować o uczestniczeniu w takich istniejących ustaleniach dotyczących współpracy zgodnie z procedurą mającą zastosowanie do przedmiotowych ustaleń lub ustanowić nowe porozumienia o współpracy z osobami trzecimi, dotyczące zadań przekazanych EBC rozporządzeniem w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Właściwy organ krajowy nadal stosuje istniejące ustalenia dotyczące współpracy jedynie w zakresie, w jakim nie zostaną one zastąpione ustaleniami dokonanymi przez EBC. W sytuacjach, gdy jest to niezbędne dla wykonywania istniejących ustaleń dotyczących współpracy, właściwy organ krajowy jest odpowiedzialny za udzielanie EBC pomocy, w szczególności poprzez wykonywanie swoich uprawnień i realizację swoich zobowiązań w koordynacji z EBC.

Artykuł 153

Przepisy końcowe

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 16 kwietnia 2014 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ROZPORZĄDZENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) NR 469/2014

z dnia 16 kwietnia 2014 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2157/1999 w sprawie uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (EBC/1999/4)

(EBC/2014/18)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 132 ust. 3,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 34 ust. 3 i art. 19 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji ([1]), w szczególności art. 6 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Europejski Bank Centralny (EBC) stosuje rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 2157/1999 (EBC/1999/4) ([2]) do nakładania sankcji w ramach dziedzin podlegających jego kompetencji, w tym w szczególności w odniesieniu do implementacji polityki pieniężnej Unii, prowadzenia systemów płatności oraz zbierania informacji statystycznych.

(2) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 ([3]) upoważnia EBC do nakładania na nadzorowane przez EBC instytucje kredytowe administracyjnych sankcji finansowych – w przypadku naruszenia przez te instytucje wymogów wynikających z mających bezpośrednie zastosowanie przepisów prawa Unii, oraz sankcji – w przypadku naruszenia rozporządzeń lub decyzji EBC.

(3) EBC przyjął rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr YYY/2014 (EBC/2014/17) ([4]), które doprecyzowuje procedury dotyczące wykonywania przez EBC, właściwe organy krajowe oraz wyznaczone organy krajowe zadań nadzorczych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. Rozporządzenie (UE) nr YYY/2014 (EBC/2014/17) zawiera postanowienia dotyczące procedury nakładania sankcji administracyjnych przez EBC i właściwe organy krajowe w dziedzinie nadzoru.

(4) W celu ustanowienia spójnych zasad w zakresie nakładania sankcji przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 i rozporządzenia (UE) nr YYY/2014 (EBC/2014/17) EBC przyjął zalecenie EBC/2014/19 ([5]).

(5) Rozporządzenie (WE) nr 2157/1999 powinno zostać doprecyzowane poprzez stwierdzenie, że ma ono zastosowanie wyłącznie do nakładania przez EBC sankcji w ramach wykonywania zadań banku centralnego niedotyczących nadzoru, natomiast do nakładania przez EBC sankcji administracyjnych w ramach wykonywania zadań nadzorczych stosuje się rozporządzenie (UE) nr YYY/2014 (EBC/2014/17).

(6) Doprecyzowując zasady proceduralne mające zastosowanie do wszczęcia i prowadzenia postępowania w sprawie naruszenia, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2532/98, EBC powinno brać pod uwagę stopień dotkliwości przewidywanej sankcji.

([1]) Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4.

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2157/1999 z dnia 23 września 1999 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (EBC/1999/4) (Dz.U. L 264 z 12.10.1999, s. 21).

([3]) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

([4]) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr YYY/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17). Zob. s. … niniejszego Dziennika Urzędowego.

([5]) Zalecenie EBC/2014/19 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98 dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (Dz.U. C ZZZ z 14.5.2014, s. XXX).

(7) Rozporządzenie (WE) nr 2157/1999 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany

W rozporządzeniu (WE) nr 2157/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 1 dodaje się nowy art. 1a w brzmieniu:

„*Artykuł 1a*

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się wyłącznie do sankcji nakładanych przez EBC w ramach wykonywania zadań banku centralnego niedotyczących nadzoru. Rozporządzenia nie stosuje się do sankcji administracyjnych nakładanych przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych.";

2) po art. 1a dodaje się nowy art. 1b w brzmieniu:

„*Artykuł 1b*

Niezależna jednostka dochodzeniowa

1. Na potrzeby podejmowania decyzji w przedmiocie wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia zgodnie z art. 2 oraz wykonywania uprawnień określonych w art. 3 EBC ustanawia wewnętrzną niezależną jednostkę dochodzeniową (zwaną dalej „jednostką dochodzeniową"), złożoną z funkcjonariuszy dochodzeniowych, którzy wykonują funkcje dochodzeniowe niezależnie od Zarządu i Rady Prezesów i nie biorą udziału w posiedzeniach Zarządu i Rady Prezesów.

2. Jeżeli EBC stwierdzi, że istnieją podstawy, aby przypuszczać, że dochodzi lub doszło do popełnienia jednego lub większej ilości naruszeń, sprawę przedkłada się Zarządowi.

3. Jeżeli Zarząd uzna, że mająca zastosowanie sankcja może przekroczyć próg określony w art. 10 ust. 1, nie stosuje procedury uproszczonej określonej w art. 10 i przekazuje sprawę jednostce dochodzeniowej. Jednostka dochodzeniowa podejmuje decyzję w przedmiocie wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia.

4. Zawarte w art. 2–4, art. 5 ust. 1–3 i art. 6 odniesienia do EBC należy rozumieć jako odniesienia do jednostki dochodzeniowej EBC lub – jeżeli zastosowanie ma procedura uproszczona określona w art. 10 – jako odniesienia do Zarządu.

5. Postanowienia niniejszego artykułu nie ograniczają właściwości odpowiedniego krajowego banku centralnego do wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia oraz prowadzenia dochodzenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.";

3) art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na podstawie tych samych faktów można wszcząć przeciwko temu samemu przedsiębiorstwu nie więcej niż jedno postępowanie w sprawie naruszenia. Z tego powodu ani EBC, ani właściwy krajowy bank centralny nie podejmą żadnej decyzji w sprawie wszczęcia lub zaniechania wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia do chwili wzajemnej wymiany informacji i konsultacji.";

4) art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W zależności od sytuacji EBC lub właściwy krajowy bank centralny są, na żądanie, upoważnione do udzielania sobie wzajemnie pomocy oraz współpracy w trakcie przeprowadzania postępowania w sprawie naruszenia, w szczególności przy przekazywaniu informacji, które mogą okazać się istotne.";

5) po art. 7 dodaje się nowy art. 7a w brzmieniu:

„*Artykuł 7a*

Przedłożenie propozycji Zarządowi

1. Jeżeli po przeprowadzeniu postępowania w sprawie naruszenia jednostka dochodzeniowa lub, w odpowiednich przypadkach, właściwy krajowy bank centralny stwierdzi, że na przedsiębiorstwo należy nałożyć sankcję, przedkłada Zarządowi odpowiednią propozycję stwierdzającą, że przedsiębiorstwo to popełniło naruszenie, i określającą wysokość sankcji, jaka ma zostać nałożona.

2. Jednostka dochodzeniowa lub, w odpowiednich przypadkach, właściwy krajowy bank centralny opiera swoją propozycję jedynie na faktach i zarzutach, co do których przedsiębiorstwo miało możliwość wypowiedzenia się.

3. Jeżeli Zarząd stwierdzi, że dokumentacja przedłożona przez jednostkę dochodzeniową lub, w odpowiednich przypadkach, właściwy krajowy bank centralny jest niekompletna, może zwrócić akta jednostce dochodzeniowej lub właściwemu krajowemu bankowi centralnemu wraz z uzasadnionym wnioskiem o dodatkowe informacje.

4. Jeżeli Zarząd na podstawie kompletnej dokumentacji zgadza się z propozycją jednostki dochodzeniowej lub, w odpowiednich przypadkach, właściwego krajowego banku centralnego co do nałożenia sankcji na przedsiębiorstwo, przyjmuje decyzję zgodną z propozycją jednostki dochodzeniowej lub właściwego krajowego banku centralnego.

5. Jeżeli Zarząd na podstawie kompletnej dokumentacji stwierdzi, że fakty opisane w propozycji jednostki dochodzeniowej lub, w odpowiednich przypadkach, właściwego krajowego banku centralnego nie stanowią dostatecznych dowodów popełnienia naruszenia, może przyjąć decyzję zamykającą sprawę.

6. Jeżeli Zarząd na podstawie kompletnej dokumentacji zgadza się z ustaleniem zawartym w propozycji jednostki dochodzeniowej lub, w odpowiednich przypadkach, właściwego krajowego banku centralnego co do tego, że dany podmiot popełnił naruszenie, lecz nie zgadza się z propozycją sankcji, przyjmuje decyzję określającą sankcję, jaką uważa za właściwą.

7. Jeżeli Zarząd na podstawie kompletnej dokumentacji nie zgadza się z propozycją jednostki dochodzeniowej lub, w odpowiednich przypadkach, właściwego krajowego banku centralnego, lecz stwierdza popełnienie przez przedsiębiorstwo innego naruszenia lub inną podstawę faktyczną propozycji jednostki dochodzeniowej lub, w odpowiednich przypadkach, właściwego krajowego banku centralnego, informuje przedsiębiorstwo na piśmie o swoich ustaleniach i zarzutach zgłoszonych przeciwko temu przedsiębiorstwu.

8. Zarząd przyjmuje decyzję określającą, czy przedsiębiorstwo popełniło naruszenie, i określającą ewentualną sankcję. Decyzje przyjmowane przez Zarząd mogą być oparte jedynie na faktach i zarzutach, co do których przedsiębiorstwo miało możliwość wypowiedzenia się.”.

Artykuł 2

Przepisy końcowe

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL